

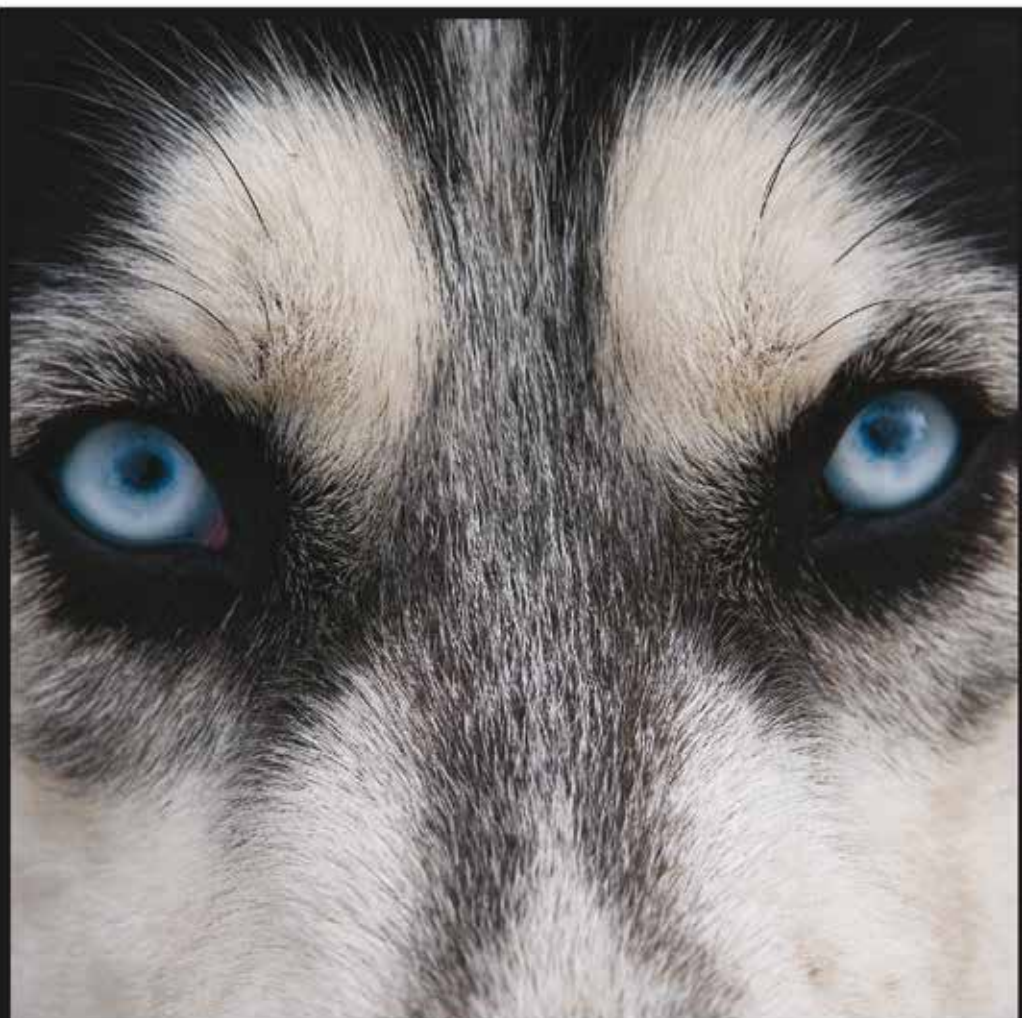
POLARHUNDEN

Nr 2 2016

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

**KRAFT OCH ENERGI
SOM LYSER INIFRÅN**

HIGH-ENERGY
SUPER PREMIUM DOGFOOD

SVENSKA
hundfoder
EXCELLENCE • HIGH-ENERGY • HEALTHY

0500 - 45 13 90 / info@svenskahundfoder.se / www.svenskahundfoder.se

POLARHUNDEN

SPHK på Internet
<http://www.sphk.se>
ISSN 0282-1478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben. Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapporter om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben. Tidningen skall också ge information om de polara spetshundraserna samt om hund och friluftsförhållanden i allmänhet. Tidningen utkommer med 5 nummer per år, någorlunda jämnt fördelade över året. Mars, juni, augusti, oktober och december. Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning.

Artiklar och bilder till POLARHUNDEN sänds till:

Mia Karacs, Heden 1, 777 94 Söderbärke

E-POST: polarhunden@gmail.com Tel: 072-398 65 34

Ansvarig utgivare: Alf Hallén, Hundberget 264, 840 13 Torpshammar,
mobil: 070-216 75 88

Redaktör & Formgivare: Mia Karacs. (se gråa rutan ovan)

Korrekturläsare: Louis Liljedahl Tryckeri: Pipeline Nordic AB, Stockholm.

Annonspriser i POLARHUNDEN (för företag, kennlar m.m.)

	Helår (5 nr)	Ett nummer
Baksida, färg	10 000 kr	2 500 kr
Insidor av omslaget, färg	9 000 kr	2 250 kr
1/1 sida, s/v	8 000 kr	2 000 kr
1/2 sida, s/v	4 500 kr	1 125 kr
1/4 sida, s/v	3 000 kr	750 kr
Kennelannonser, s/v	400 kr (obs. kalenderår)	

För bokning, kontakta redaktör:
Mia Karacs (se gråa rutan ovan)

NYTT

Radannonser: 5 rader gratis för
medlemmar, därefter 20 kr/rad

Medlemmar annonserar gratis under vinjetten MEDLEMSANNONSER i slutet av tidningen.

Redaktionen mottager tacksamt material om polarhundar, friluftsliv och berättelser och resultat från aktiviteter m.m. som kan vara av intresse i POLARHUNDEN. Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta insända artiklar. Bilder emottages tacksamt. Fullständig bildtext inkl. fotografens namn skall bifogas. Alla bilder skall vara märkta med namn och adress samt medsänd ett färdigfrankerat returkuvert.

UTGIVNINGSDAGAR 2016:

Nummer 3:	Manusstopp 20 maj	Utkommer v. 27
Nummer 4:	Manusstopp 19 aug.	Utkommer v. 40
Nummer 5:	Manusstopp 4 nov.	Utkommer v. 51

Medlemskap i Svenska Polarhundklubben:

Årsavgiften är 380,-, familjemedlem 70,-. Medlemskap erhåller DU enklast genom att ringa till Svenska Kennelklubben (SKK). Telefon 08- 795 30 50. Du uppger att det avser medlemskap i SPHK, kennelklubben tar samtliga uppgifter, glöm inte att uppge DIN RAS.

Frågor rörande medlemskap och adressändring:

Maria Gustafsson, Ekorrsele 35, 922 91 Vindeln, Tel 0933-63055, 0705-799 338
maria@auroraborealis.nu

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

är den enda officiella rasklubben för de stora spetshundraserna, alaskan malamute, grönländshund, siberian husky och samojed. Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.

Svenska Polarhundklubbens målsättning är att kontinuerligt skapa goda förutsättningar för hunden, hundägaren och hundägandet genom att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt samt exteriört fullgoda raserna polarhundar, att bevara och utveckla rasernas specifika egenskaper och verka för utveckling av praktiskt bruk av dessa raser som bl a draghundar, att informera och sprida kunskap om hundens beteende, dess fostran, utbildning och vård, att bevaka och arbeta med frågor som har ett allmänt intresse för hundägaren och hundägandet, att skapa och vidmakthålla goda relationer mellan omvärlden, hundägaren och hundägandet.

Klubben arrangerar också officiella utställningar med certrättigheter. Vi har idag cirka 1300 medlemmar.

Klubben är indelad i 6 distrikt: Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Mälardalen, Södra distriktet och Västra distriktet.

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordförande:	Alf Hallén Hundberget 264 840 13 Torpshammar	alfhallen@telia.com 070-216 75 88
Sekreterare:	Andreas Knudsen Snösundsvägen 7 513466 Ingarö	sekreterare@sphk.se 070-840 59 95
Vice ordförande	Donald Eriksson Aurora Borealis Adventures Ekorrsele 35 922 91 Vindeln	info@auroraborealis.nu 0933-63055 073-093 30 76
Ekonomiansvarig	Helene Ouchterlony Hanstaviksvägen 15 134 61 Ingarö	frankochhelene@telia.com 08-570 275 65 070-334 65 39

Kontaktpersoner till distriktet:

Övre Norra:	Elisabeth Lönnberg	0911-100 91, 070-587 32 66
Nedre Norra:	Alf Hallén	070-216 75 88
Mälardalen:	Petra Dalenklint	070-273 75 42
Södra:	Sverker Björk	070-563 30 40
Västra:	Rose-Marie Eklund	0301-212 23
Västra:	Marita Johnsson	0522-66 32 12

SPHK's rasklubbar-Sveriges enda officiella

Alaskan Malamute:	Michelle Ohlsson Skogvaktarvägen 15 830 05 Järpen	0738-41 82 49 michelle@hundsteg.se
Grönländshund:	Helén Söderström Hedsvedjevägen 30 961 44 Boden	0921-651 31 076-14 65 131 hedsvedjan@hotmail.com
Samojed:	Camilla Nyström Rosenlundsvägen 10 746 93 Bålsta	073-651 18 18
Siberian Husky:	Camilla Eklund Engvall	073-040 27 18
Tävlingsekr.:	Karina Andreassen Syrenstorp svägen 20 830 05 Järpen	nighttrail@nighttrail.com 0647-104 60 073-063 80 99
Utställningsekr.:	Linda Almquist Gerstorp Tjärarp 1 585 99 Linköping	snotrollens@telia.com 013- 583 73

POLARHUNDEN

Nr 2 2016

Ljusvattutjärns NH Dakota & PA Ursus. [Foto: Annica Sahlman]

Mina uppmaningar till Er i förra numret gav resultat. Oerhört roligt att det kom så många fina bilder och roliga och mycket intressanta artiklar ifrån Er till detta nummer. Det som inte fick plats nu kommer att komma med i kommande nummer.

Det har kommit in en del resultat från olika evenemang och tidigare har vi försökt att samanställa allt i ett och samma nummer men det fungerade lite sisådär. Jag fick jaga resultat och till sist gav jag upp. Därför kommer jag att ta med resultat i de nummer som de inkommer till i mån av plats. Visst är det roligt att se resultaten men de finns att hitta på nätet på de olika rasklubbarna och distriktet.

Jag har fått problem med att medlemmar skickar sina bilder ”fel”. De blir för små för tryck eller är infogade i mail eller wordfil. En liten kurs om hur du skickar in bilder kommer i nästa nummer av Polarhunden.

Ha kul med era hundar och
GLÖM INTE KAMERAN

*Mia och resten av redaktionskommittéen:
Louis, Matti och Helene*

Omslagsfoto:

Eldar filosoferar uti fårhagen.
[Foto: Nicole Fhors]

INNEHÅLL

Nya medlemmar	4
Södra.....	5
Västra.....	6
Gävle-Dala.....	7
Nedre Norra.....	9
Övre Norra	10
Att fånga dagen! - P. West	12
Irondog 2015 - L. Lindquist	14
Polardistans 2016	
<i>Den bästa</i> - M. Sundin	16
Polar Distans Ur en Funktionärs ögon - K. Jensen	20
Så stod jag då där, på startlinjen ... - L. Jämsved	32
Resultat	
Grönländshundmeriten.....	38
Grönländslöpet	39
Polardistans.....	40
Full fart så snön yrde! - M. Wagenius	42
Polarhundsmästerskapet - tävling, lek och lärdom - H. Sörensen	46
Från korrläsaren - L. Liljedahl	49
Att vara arrangör	
- eller varför jag - M. Sundin	50
Polardistans - Utmaning och upple- velse! - K. Poulsen.....	52
Ledarskallet	55
“Förvarningen här, kom” - en funktionärs ... - P. West.....	56
Drömmen kan bli sann - L. Lind- quist.....	58
Alaskan malamute	60
Samojed	64
Siberian husky.....	78
Grönländshund	79

Svenska Polarhundklubben, SPHK

hälsar våra nya medlemmar
VARMT VÄLKOMNA

Övre Norra

Elke Kruegel/Moskosel, Nicklas Sandgren/Luleå

Nedre Norra

Vincent Ducros/Rentjärn, Séverine Desnoyers/Rentjärn

GävleDala

Katarina Glad/Älvkarleby, Emilie Kårling/Bollnäs

Mälardalen

Henric Nilsson/Västerås, Birgitta Pettersson/Ösmo

Västra

Hanna Ryberg/Vänernsberg, Alexandra Larsson/Vänernsberg,

Jonna Jernström/Lödöse, Adam Wiking/Vänernsberg

Södra

Birgitta Aadli/Kågeröd

Utland

Asgeir Helgås/Norge

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

Ansluten till Svenska Kennelklubben

Du som vill bli medlem i SPHK, gör så här:

Ring SKK, 08-795 30 50 (tfn.tid mån-fre 10-12 och 13-15) och tala om att du vill bli medlem i SPHK och vilken ras du har. SKK får på så sätt alla uppgifter de behöver och det blir färre fel. SKK skickar dig ett inbetalningskort och du blir medlem så snart du har betalt.

Din distriktstillhörighet styrs av ditt postnummer.

Glöm ej heller att ändra din adress, om du flyttar. Snabbast går det om du ringer SKK.

Maria Gustafsson/medlemsansvarig SPHK

Kymcanis Mosura Kymcanis Qullqi Kymcanis Taktuq.
[Foto: Annika Andersson]

Hej!

Så var det vår här nere i södern. Ute har nästan all snö försvunnit. Nu väntar barmarkskörningen bakom hörnet. Det är hög tid att få ordning på vagnar och scootrar. Skåne Draghundsklubb börjar med sin första tävling 2-3 april. Södras första vartävling blir den 9-10 april. Den blir Södras första gemensamma träff detta år. Ny plats blir det, dock inte så långt från den gamla. Bättre banor, bättre parkering och nytt för i år "bergspriset", snabbast uppför sista backen innan mål! Kom också ihåg årets utställning i Vaggeryd den 23 april, då det också är årsmöte för SPHK centralt.

Vi har även haft årsmöte för SPHK/Södra. Mycket goda smörgårdstårtor och ett trevligt gemyt präglade årsmötet. Efter en del diskussioner enades mötet om följande styrelse. Utställningskommitté ännu inte vald.

Ordf. Sverker Björk

V.ordf. Ankie Laursen

Kassör Ida Björk

Sekr. Catrin Paulsson

Led. Niklas Strumbecker

Suppl. Cecilia Almén

Suppl. Markus Christiansen

Tävlingskommitté: Andreas Frisk, Niklas Strumbecker

Aktivitetskommitté: Markus Christiansen, Cecilia Almén

Ungdomsansvarig: Irene Hansen

/ Sverker

Södra

SPHK - SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/sodra

Ordförande

Sverker Björk, 0705-63 30 40
info@lanjas.se

Vice ordförande

Ankie Laursen, 070-855 89 12
ankie.laursen@telia.com

Sekreterare

Catrin Paulsson, 070-834 96 84
paulssonc@hotmail.com

Kassör

Ida Björk, 070-563 30 75
i_bjork@telia.com

Ledamot

Niklas Strumbecker, 076-878 59 33
niklas.strumbecker@gmail.com

Suppleant

Cecilia Almén, 076-345 69 30
cteamalmen@hotmail.com

Suppleant

Markus Christiansen, 073-434 73 47
dionysos_03@hotmail.com

Tävlingskommittén

Andreas Frisk, 072-236 52 61
a_frisk@telia.com, Niklas Strumbecker

Aktivitetskommittén

Markus Christiansen, Cecilia Almén

Ungdomsansvarig

Irene Hansen, 070-836 37 35
pichaq@hotmail.com

<http://www.vastra.sphk.se>

Ordförande

Gustaf Hammarkrantz, 070-769 31 84
gustaf.hammarkrantz@netatonce.net

Ledamot/Vice ordf.

Lena Tano, 070-337 04 38
teamasasaq@hotmail.com

Kassör (Utom Styrelsen)

Anna Palmblad
anna.palmblad@me.com

Ledamot/Sekreterare

Jonatan Mayer, 070-725 15 22
jonatan@mayer.se

Ledamot

Jose Perez, 070-939 74 43
jose.perez8207@gmail.com

Ledamot

Lizette Mayer
lizette@mayer.se

Suppleant

Madeleine Abrahamsson, 070-966 51 36
madde.gbg@hotmail.com

Suppleant

Mats Jonson
fat-boy@live.se

Kontaktansvariga nya medlemmar

Marita Åhl, 072-538 32 00
Jose Perez, 070-939 74 43

Utställningsansvarig

Tina Järkvist
tinajarkvist@outlook.com

SPHK Västra inbjuder till officiell utställning för renrasiga polarhundar

Lördagen den 3 september 2016

Plats: Tånga Hed, Vårgårda

Domare

Tuula Pratt – Siberian husky, grönländshund

Hannie Vink – Samojed, alaskan malamute

Anmälan via SKK's internetanmälan.

Alternativt: tinajarkvist@outlook.com

Anmälningsavgift

150 kr valpklass 4-6 mån, 6-9 månader

310 kr juniors-, unghunds-, bruks-, öppen och championklass

200 kr veteranklass 8-10 år

Gratis veteranklass över 10 år.

Från och med den 3:e fullbetalande hunden reduceras priset till 150 kr per hund.

Barn med hund anmäls på plats, 50 kr

Sista anmälnings- och betalningsdagen är söndagen den 14 augusti och ingen efteranmälan!

Veteraner över 10 år och flerhundsrabatten går ej att utnyttja vid SKK's Internetanmälan men hör av er till vår kassör så löser vi det. (person ej klart i dagsläget, men kommer att stå på vår hemsida)

Betalning till bankgironummer: 5413-5595, SPHK Västra. Märk inbetalningen med hundens reg.nr. samt ägarens namn.

OBS! Hundar, vars ägare är bosatta i Sverige skall vara registrerade i SKK. Obligatoriskt medlemskap i SPHK i officiella klasser enligt SKK's regelverk. Ha alltid med giltigt medlemskort i SPHK till tävlingen (gäller alltså inte i valpklass, som är inofficiell). För utlandsägd hund måste kopia av stamtavlan bifogas i anmälan.

Upplysningar: Tina Järkvist 0733847079,
tinajarkvist@outlook.com

Varmt välkomna!

Kim Jensen med inlånade och synnerligen erfarna Tiger i led.
[Foto: Malin Sundin]

När detta skrivs har årets bästa säsong börjat! Skarsäsongen med varma dagar, kalla nätter och ett hårdfruset snötäcke som bär överallt. Det är NU man ska dra till fjälls eller för den delen till Koppangen och verkligen *köra* hund. Det är oerhört bra ledarhundsträning att våga sig ut och friköra. Själv passar jag på att utnyttja min 11-åring Tassens unika ledaregenskaper till att lära upp resten av kenneln.

V8 arrangerade GD Nornäsdraget tillsammans med Vildmarkens draghundklubb. Ett fint samarbete som jag hoppas vi kan fortsätta med! Det är så få som vill arrangera tävlingar nuförtiden att det är viktigt att samarbeta med grannklubbar. Att ha öppen tävling med både A-, B- och C-klass är en självklarhet. I år hade vi fått frågan om att ha C-klassen som rasmästerskap vilket vi tackade ja till. Det var också därför som resultatlistan såg ut som den gjorde med övertydlig rasangivelse bakom varje tävlandes namn. Jag hoppas vi slipper mer diskussioner gällande den startlistan... De tävlande verkade mycket nöjda med arrangemanget, spåret och framförallt det överdådiga prisbordet! Bra jobbat av Jessica som ordnat så många sponsorer och fina priser. Ett stort tack till Mats och de andra i Nornäsängnet för otroligt fina spår och självklart ett stort tack till Er som ställde upp som funktionärer!

I september fortsätter samarbetena för GD och vi anordnar officiell utställning i Voxna på lördagen och rasklubben för siberian husky får låna anläggningen och ha

www.sphk.se/gavledala

Ordförande

Malin Sundin, Orsa, 070-639 85 36
ylajarvis@gmail.com

Sekreterare

Ann Tigerstrand, Voxna, 070-209 42 88
anntigerstrand@spray.se

Kassör

Vakant

Ledamöter

Michael Berglöf, Mockfjärd
gola@msn.com 070-727 37 71

Kim Cerny, Järbo

kim@varghvites.com 076-204 88 24

Krister Mattsson, Ljusne

krister@nattfrost.se 072-725 94 01

Suppleanter

Jessica Cerny, Järbo

jessica@varghvites.com 073-628 09 79

Peter Tigerstrand, Voxna 076-144 76 12

Ungdomsansvarig

Monika Berglöf, 073-612 47 29
monika_101@hotmail.com

Lena Lindberg, 070-662 61 42
lena.lindberg55@gmail.com

Webmaster

Jessica Cerny, jessica@varghvites.com
073-628 09 79

sin rasspecial på söndagen. Förhoppningsvis blir det finska domare båda dagarna så välkomna att ställa Er hund för erfarna men för Sverige nya domare!

I detta nummer av Polarhunden kommer det förmodligen förekomma en del inlägg och klassiska härskartekniker rörande min senaste insändare. Jag ber Er läsa mellan raderna och tänka ett steg längre. Vi ses i Vaggeryd för diskussion. Detta blir förmodligen mitt sista inlägg som ordförande. Det är dags att lämna vidare. Detta är ett beslut som mognat fram men flera tragiska händelser som skett i vinter gjorde beslutet enkelt. Ni som känner mig nära vet varför och varför jag väljer att fokusera mer av min tid på min familj, mitt arbete och mindre på klubbarbete. Jag hamnade inte på topplistan över Sveriges mest inflytelserika utan anledning så Ni kan vara säkra på att få se mer utav mig. Men kanske inte lika mycket i hundsammanhang.

På återhörande. Eder ordförande Malin Sundin

Zicotores min stop (Titus) och Starax Blixten mcqueen (Blixten).
Vet inte riktigt vad dom gör. [Foto: Niklas Strumbecker]

Hej alla medlemmar, nya som gamla!

När du sitter med Polarhunden i din hand så har vi kommit en bra bit in på våren. Vi har rumsterat om lite i styrelsen här i Nedre Norra. Här följer en presentation av den nya ordföranden och den nyaste medlemmen i styrelsen, Frida Brändström.

Jag som är ny ordförande heter Annica Andersson och bor i Bräcke med min sambo och våra 5 hundar (4 siberian husky och 1 alaskan husky). Jag jobbar på ett företag som heter Bracke Forest där jag har hand om lager och hantering av ordermottagning. Med hundarna tränar jag drag med Cykel och släde samt siktar på en hel del utställningar i år. Sysselsätter de vuxna hundarna med specialsök.

Siberian husky har jag haft i snart 6 år, men varit delaktig i SPHK sedan Polarhunds-VM i Åsarna 2008 som funktionär.

Om Frida vår nyaste medlem i styrelsen

Frida Brändström, snart 36, bosatt mellan Umeå och Örnsköldsvik, relativt nybliven samojedägare efter många år med belgisk vallhund. Småbarnsmor, bussföretagare och hundälskare av storformat ;) Jag har ett förflutet inom SBK & SKK, allmänlydnads- och agilityinstruktör, ringsekreterare, CUA etc. Vi har i Nedre Norra genomfört polarhundsmästerskapen. Se egen artikel i tidningen.

Jag hoppas att ni medlemmar förstår hur viktiga ni är och att jag innerligt önskar att ni framför ris och ros samt delar mer er av de önskningar och idéer ni har för att vårt distrikt skall utvecklas i en positiv anda och med träningsträffar, drag, utställning eller bara lite miljöträning. Alla förslag är välkomna.

*Ha kul med era hundar under våren!
Annika Andersson*

Nedre Norra

SPHK - SVENSKA
POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/nedrenorra

Ordförande

Alf Hallén, 070 - 216 75 88
Hundberget 264, 840 13 Torpshammar
alfhallen@telia.com

Vice Ordf. / Kassör / Ledamot

Jan-Olof Högström, 070 - 561 47 83
Fridhemsgatan 27, 854 60 Sundsvall
framakad@gmail.com

Sekreterare / Ledamot

Ann-Marie B Sahlberg, 070 - 572 01 51
Magdbyn 610, 841 96 Erikslund
amcbuce@gmail.com

Ledamot

Annica Andersson

Ledamot

Emma Månsson

1:e Suppleant

Emanuel Fagerberg, 070 - 828 30 74
Rådmanngatan 27, 832 62 Frösön
manne85@live.se

2:e Suppleant

Marie Israelsson, 070 - 191 63 79
Vigge 129, 860 13 Ströde
marie@marieisraelsson.se

Revisor

Nisse Uppström, 0643 - 220 41
Välje 425, 830 01 Hallen
nordviken@home.se

Revisor

Lars Åke Lindström, 070 - 593 58 05

1:e Revisorsuppleant

Björn Ramström, 070 - 318 47 20

2:e Revisorsuppleant

Kristen Snyder, 070 - 231 28 45

Övre Norra

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/ovrenorra

Ordförande

Helen Söderström, 076-146 51 31
hedsvedjan@hotmail.com

Vice ordförande

Elisabeth Lönnberg, 070-587 32 66
eles@telia.com

Sekreterare

Boel Malmström
boelresor@hotmail.com

Kassör

Sofia Brännström, 070-396 83 02
sofiabra-4@hotmail.com

Ledamot / Utställningsansvarig / Webmaster

Eva Nättedal, 070-632 53 96
eva.nattedal@gmail.com

Ledamot

Agneta Henriksson,
agge1971@hotmail.com

Ewa Lindbäck, 0923-600 95
bredablicken@hotmail.com

Ledamot / Ungdomsansvarig

Lene Krewer, 073-829 89 52
denlene@hotmail.com

Suppleant

Anna-Karin Hansson

Suppleant

Katarina Palm Worrsjö

Valberedning

Vakant

Sonen Alfred och Berra. [Foto: Sofia Brännström]

Är lyrisk, vilka medlemmar vi har i Övre Norra. Först av allt så måste jag få säga att det inte finns en roligare styrelse att få äran att sitta i. Vi har trevligt på våra möten och det är både allvar och skämt som kommer upp på mötena, (vi kunde kanske vara mer effektiva), men få tillfällen till att faktiskt ses alla tillsammans gör att när man väl sitter på Skype måste man prata om allt från dagordning, till barn, till skvaller, till pojkväns snack. Ni förstår väl hur det kan låta. Kloka kvinnor som slår sina huvuden ihop. Man känner sig uppskattad av både de övriga styrelsemedlemmarna och av övriga medlemmar som finns i vår fina klubb.

Vi har nu haft mycket aktiviteter från föreläsning, dragträffar, tidstävling, SM och slutligen en hel helgs samvaro med likasinnade. Det är så tacksamt och skitkul rent ut sagt att få planera och framförallt delta i dessa olika aktiviteter när vi har medlemmar som först av allt kommer. Sedan utöver deras blotta närvaro så är det med en positivism och glädjespridande som gör allt föreningsarbete till en peace of cake. Tidstävlingen som vi hade för att vi på ett avslappnat vis skulle få köra hund med allt som det innebär, bland annat träna omkörningar,

träna på att ta instruktioner kring en bana/karta och bara komma för att köra hund på annat ställe än vanligt med likasinnade, blev med många närvarande ett lyckat arrangemang med prisbord och mycket fika. Vi har ju även som sagt haft SM-vecka i Piteå med 16 olika sportgrenar, så trycket i Piteå var stort här en vecka i februari.

Vad som kunde tävlas i och ses inom draghundssporten var draghundsmästerskap i lina, combined samt 4-spänn sprint. Detta hade inte varit möjligt att utföra tillsammans med de andra hundklubbarna häromkring om det inte varit för våra medlemmar som ställde upp i dagarna tre som funktionärer, från morgon till kväll, från grannbyn till grannkommunerna. En del körde emellan inte bara under SM-veckan utan även före på funktionärsmöten m.m. Detta är så uppskattat och vi kan stolt säga att det blev väl genomfört och att våra funktionärer har fått mycket beröm från tävlande och från tävlingsarrangörerna samt från draghundssportförbundet och SVT. Detta ger vår klubb en fin peng i kassan i intäkter från tävlande och som absolut kommer att ge sin utdelning till våra medlemmar i distriktet. Sedan har vi även haft en otroligt fin helg i Ärrenjarka med rekordmånga deltagare med bland annat nya som gamla bekanta ansikten, vilket i sig alltid känns som en lyckoträff.

Även där bjöds det på föreläsning om Grönland och om grönländshunden av Monica och Kenth Hjelm. Alla lyssnade med spända öron och nu vill hela Övre Norra resa till Grönland. Kanske jag och Helen även lyckas värva nya grönländshundsägare på köpet, vilket i sig inte skulle vara illa. Då slår vi två flugor i en smäll.

Nu börjar den här säsongen lida mot sitt slut föreningsmässigt och det som återstår är egna fjällturer utanför föreningslivets samvaro, vilket också kan vara otroligt befriande och lugnande. Vi hoppas på en fin påsk och en fin tur med unghundarna från Gösta Karlberg som ska få visa färg. Med detta vill jag bara säga ett stort TACK till Övre Norras medlemmar. Många har blivit mina vänner och nära vänner, inte möjligt om vi inte haft denna fina klubb och detta distrikt, så jag hoppas att vi får vara kvar som ett distrikt med den rörelsefrihet som det innebär. Övre Norra ska enligt mig få finnas kvar som en. Mer behöver jag inte säga för att man ska förstå vad jag tycker om nya organisationsförslaget. Hoppas innerligt att vi kommer fram till bättre lösning, för detta är inte gynnsamt för Övre Norra.

God tur till er alla så länge, varma hälsningar från Sofia Brännström.

Priscermoni för barnen.

Att fånga dagen!

Pernilla West

Fjällängtan! Så gripas jag av titt som tätt. Då börjar jag ivrigt titta på väderappen i min telefon och kolla av vädret i området kring Hotagens naturreservat. För några veckor sedan fick jag syn på att nästa vecka är det fint väder! Jiiipii, var min första tanke. Ett perfekt tillfälle att prova min nyinköpta nordiska släde och ta hundar och skidor på en två dagars tur. Sagt och gjort, slängde även ut en förfrågan till två kompisar. Vill ni med? Ida Collin nappade direkt. Så på måndagen möttes jag och Ida upp i Strömsund. Jag skulle vara ”guiden” och hon hänga på i mina hemtrakter.... Hm ja, kan väl inte direkt skryta med att jag tog mig an guiderollen med bravur för på Öjarnssjön med alla små öar och skär körde vi fel direkt. Inte för att det var jättefel. För jag hade hela tiden Öjarsklumpen vid min högra sida. Men fel skoterled var det i alla fall, med tanke på vad jag bestämt utifrån kartan... Men det var inte hela världen.

Målet var Styggråskojan, en skoterkoja/stuga där det är okej att övernatta som med-

lem i klubben. Vi var inne på att tälta först men tyckte ännu det var lite väl tidigt på säsongen för det, så stugan är ett perfekt alternativ. Vi anlände dit efter någon timmas jobb i djupa skoterspår och ganska brant stigning. Tog en extratur in i naturreservatet när vi nått stugan för att utnyttja ljuset på dagen. Men vid kl. 16 började det mörkna på och det var dags att fixa med stake-out, hundkök, tända upp inne i den kalla stugan och utfodra oss själva. På kvällen tog vi en fin månskenspromenad och som vanlig förundras jag alltid av den enorma tystnad som finns till fjälls när inget annat än vinden och djur kan bryta tystnaden.

På tisdag morgon gjorde vi oss ingen brådska, åt frukost och njöt av att vara långt från civilisationen. Sedan packade vi ihop oss och skidade med packning och hundar på ett annat spår hemåt. Två korta men helt underbara dagar, det är egentligen inte så svårt att fånga dagen!

Ida med hundar.

Spårdelning, åt vilket håll ska vi husse?

Styggråskojan, en av alla förmånliga stugor att ha tillgång till som medlem i en skoterklubb

Mot Stakafjäll och Skalfjället

Minska vinddraget...

Irondog 2015

Linda Lindquist

Irene Ax, Irene Hansen och Linda Lindquist samtliga från södra åkte i september -15 ner till Österrrike för att delta i Irondog med sina polarhundar. Triathlon med hund, vilket innebar simning, cykling/ kickbike och löpning med en och samma hund. Totalt tre starter under 24 timmar.

Start 1:

100m simning
4 km cykling/ kickbike
4 km löpning

Start 2:

Ca 3 km Nattlöpning
med pannlampa

Start 3:

100m simning
4 km cykling/ kickbike
4 km löpning

Alla presterade väldigt bra trots tuffa banor och en lång resa i benen men även att dessa polarhundar kunde stå ut i mängden då man inte delade upp raserna i olika klasser. Grymt jobbat och misstänker att det blir en ny resa ner till Österrrike för dessa i september.

Irene Ax med Flash Silver (scooterklassen)
Irene Hansen med Odin 7:a (scooterklassen)
Linda Lindquist med Zero 12:a (cykelklassen)

Att simma med hunden i en tävling var nytt för alla 3. Friskt och härligt och många skräck historier spred sig på campen om vad som fanns i vattnet.

Segraren Malin Sundin startar ut på PD160 med elvaårige Ylajärvis Vargtass i led.
[Foto: Emma Kjellström]

Polardistans 2016

Den bästa karriärsavslutning en fantastisk ledarhund kan få!

Eftersom jag numer bara har 12 hundar och lånat ut två till PD300 och dessutom har flera "underåriga" i det gänget, så var årets Polardistans aldrig min plan för säsongen. Men eftersom det var ändrade åldersregler så insåg jag någon dag innan sista anmälan att jag hade fullt spann! Förutsatt att gamle Tassen (11 i sommar) och tre 19-månaders tikar ingick i teamet.

Att få avsluta Tassens långa och oerhört framgångsrika karriär genom att återigen tävla på Polardistans kändes som ett värdigt slut. Han har gått varenda träningspass utom de ytterst få rena fartpassen och är i mycket god form trots sin höga ålder. Vilket även veterinärerna höll med om! Tassen är den mest aktiva och busigaste i hela teamet och är alltid den man måste hålla koll på så att han inte stjälar mat eller trasslar in sig. Från A-spannet ingick erfarna Roald och Sandy och längst bak från "B-spannet" Kråkan

och debutanten Wilde som gjort en grymt fin säsong!

Så det var ett klart B-betonat spann jag ställde upp med. Mina två bästa tikar är valplediga och jag lånade in en syster till mina nya stjärnor Sapphire och Gul för att få fullt spann (Y. LS Shasta från Kim Jensen). Första gången jag lånat in en hund, men hon gick i mitt sprintvinnarspann i Nornäs så jag hade sett potentialen. Med tanke på att spannet bestod av fyra debutanter och en verklig veteran så

hade jag ingen annan plan för tävlingen än att genomföra och ha alla hundar med i mål. Ta det lugnt och ge debutanterna en fin träning inför framtida fjälläventyr. Utnyttja Tassens fjällkompetens till att lära upp glinen helt enkelt. Samt en värdig avslutning på en fantastisk karriär.

I led blev det Tassen och unga Sapphire. Bakom blev det Gul och Roald. Två pålitliga och vackra arbetare! Inlånade Shasta fick precis som i Nornäs gå med Sandy och längst bak mina två muskelhundar och ständiga wheeldragare. Kraka och Wilde. Wilde har utvecklats till en mycket pålitlig och stark hund. Han bara går och går och går... Ju jävligare och tyngre spår desto bättre!

Efter ca 4,5 mil hade vi kört om hela startfältet, passerat första fjället och kört ner till Lövhögen. Hundarna fick lite kött-soppa och alla var pigga trots att halva spannet aldrig gått så långt förut. Satte fram Gul istället för Sapphire. Härifrån slapp även ledarparet nacklina vilket uppskattades enormt! Unga Gul skötte sig fantastiskt fint och spannpställningen behölls ända in i mål. Tassen fullföljde alltså sitt sista längre lopp som ledarhund från start till mål.

Hela gänget travade på i en jämn fin takt och jag hade skotermattan nere mest hela tiden för att kunna hålla ner farten om Gul drog upp den för mycket. Allt som allt en fin körning över Vedungsfjället. Har nog aldrig kört över det fjället i så fint väder! Milsvid utsikt, lätt vind, kall kärv drevsnö i spåret så ytterst dåligt glid men slapp bromsa i varje fall.

Vände ner från fjället, ner mot Morvalen och välkända marker. Väntade och

NT Tassen

väntade på "Checkpoint 10 km" skylten men det kom ingen. Helt plötsligt kom det ljus och hus och så var checkpointen ett faktum! Hundarna gick så jämnt och fint att jag inte ville stanna i checkpointen utan hellre vila på spåret. Lugnare så. Jag hade ju både vatten och mat med så behövde inte hjälpen där. Veterinären kollade alla hundarna. Pulsen sjönk snabbt på hela gänget vilket imponerade veterinären som sade att hundarna verkligen verkade vältränade. Jag svarade att det är de egentligen inte eftersom det är ett ungt och B-betonat spann och vi inte har

Tasse

så många mil som vi brukar men många fler timmar! Har ju kört mycket ospårat och då hinns det inte så många mil.

Efter de tio obligatoriska minutrarna i checkpoint var vi iväg igen. Hundarna fick varsin fisk som snacks. Pannlampa på och i tilltagande mörker. Hundarna fortsatte att bara mata på och utan att visa något som helst trötthetstecken. Alla gick jämnt och i samma takt och jag slutade bromsa ner dem. Gul och Tassen fick bestämma farten själva. Upp på fjället igen, passerade två nordiska ekipage och högst uppe på fjället var utsikten återigen milsvid, men i mörker. Så pannlampor långt, långt bort och visste då att jag ledde stort! Mycket överraskande för jag hade som sagt inga segerambitioner men har nog inte kört ett så jämnt och fint arbetade spann på PD förut. Efter andra fjällpassagen var det lång utförlöpa på väg ner från fjället och mot en led jag inte kört på förut. En trevlig sträckning!

Leden mellan Idre och Särna är fruktansvärt tråkig och lovade hundarna flera gånger att det snart var mål... GPS:ens räknare kröp fram kändes det som fast att den egentligen gick ganska fort... 160 km passerades och det var långt kvar... (Banan var 175 km) Hundarna jobbade på i en stadig takt och jag behövde inte hjälpa till överhuvudtaget. Jag tillät dem att galoppa när vi kom ner på Särnasjön och vi körde över isen i över 20 km/h och passerade målskynket med fint tryck! Strax över fjorton timmar är inget annat än imponerande av mitt synnerligen åldersblandade gäng.

En mycket överraskande och härlig seger. Kan man avsluta en lysande karriär på bättre sätt? Aldrig varit skadad eller vi-

Tasse

sat minsta ömhet någonstans. Och på sin sista tävling så går han i led från start till mål och leder sitt unga gäng till VINST!! Jag är mycket tacksam över de år jag fått ha Tassen i mitt tävlingsspann och att det finns barn och barnbarn till honom i spannet nästa år.

Måste även nämna de grymt duktiga tikarna. Gul & Sapphire. Nitton månader gamla och har tre förstapris och tre guld på sprint, medel och nu lång medeldistans. Som ledarhundar. Sin allra första tävlingssäsong! Lägg därtill deras syster Shasta som bott i min flock i endast två veckor och bara tränats med dem ett fåtal gånger. Som utan några som helst problem går in i spannet och presterar på topp. Guld på rasspecial i både sprint och medeldistans!

Tack till Polardistansteamet för ännu en toppenbra arrangerad tävling!

*Malin Sundin
Ylajärvis racing siberian huskies.*

Polar Distans Ur en Funktionärs ögon

Kim Jensen

Helgen innan Polardistans skulle gå av stapeln ringde plötsligt telefonen. Det fanns en plats över för mig! Glädjen var total! – Shit, hur mycket behöver jag ha med mig? Skallen tog ett par febrila jordsnurr och en packning styrdes ihop. Jag sneglade på mitt spliceverktyg som jag tidigare fått av Donald och Maria.... Naaah!... Det behöver jag inte ha med mig... lämnade spliceverktyget, tog med mig lite ditt och datt och även en extra ask med vattensäkra tändstickor som en vän skulle få.

Brottades en stund med min madrass då man sagt att jag gärna kan ta med mig en madrass ifall sängarna inte räcker till. Sagt och gjort. Lyckades prångla in efter konstens alla regler min "Lilla" ikea-madrass... Halva bilen knöckpackad... Hur ska detta gå?!?!? Måste ju få plats med en bur till Shasta sen!..

Lite mera tandagnissel fix och trix så fick jag in i alla fall en canvasbur i min lilla blå spottkopp till Mazda 323 F Active... Behöver större bil helt klart...

Nåja glad i hågen satte sig denna Lilla Plupp bakom ratten och styrde sin kos mot Särna och denna veckas slädhundsmecka...

Passerade denna gång Mora utan större problem med en gps som tycktes leva sitt egna liv... Den menade nu att beräknad ankomsttid skulle vara 20:23!!! D.v.s. att jag skulle bli sen till mötet... Swishade om par tre bilar för att kort därpå tvingas slå

"För er kära läsare som inte redan vet så har jag Aspbergers Syndrom så när min så kallade "ordning" bryts så kommer jag väldigt lätt ur fas och balans så detta rörde ihop det ganska så duktigt i mitt lilla överkokta nudelnystan..."

på en tvärnit!! En stor blå buss stod och tvärbromsade en bit fram... När jag stannade bilen tog det inte lång stund innan vi fick rulla kanske två meter innan de blev tvärstopp, kastade mig på luren och började fumla efter Karinas nummer. Stressad och

orolig fick jag tag på henne och berättade att något hade hänt, tappade räkningen efter 5 ambulanser 3-4 brandbilar, 4 polisbilar och ca. 5 civilsnutar.

Typiskt min tur... Hade åkt en timme tidigare men på något vis så enligt gps:en och sen tack vare olyckan lyckades jag komma försent. Något förvirrad och konfundersam men tog mig till slut till bystugan. Kastade in mina pinaler och brottades med madrassen.

Dag 1 Måndag.

Vi klev upp hela gänget och begav oss till campingen till 8 snåret där vi fick våra funktionärspåsar med lite smått samt reflexvästar och matkuponger.

Efter frukosten packades det sista in i släpet innan vi for iväg, jag, Kristofer, Ronja, Emanuel och Noel (stavning?) för att konkka upp sista halvan med halmbalar till checkpointen och fler stolpar skulle sättas fast.

Tipitältet och första halvan av de totalt 90 halmbalar var ditforslat och uppsatt dagen innan. Snön var sockrig och bjöd på ett duktigt träningspass då det var en liten lagom mellanbacke att ett steg upp kändes som minst ett halft steg bakåt på samma gång.

2 stora plastburar och 6 plastlådor med div pyrttlar första hjälpen och så konkades upp och två stora kartonger med Lampor/lanterner kom upp. Kristofer gick och hällde vatten intill de flesta stolparna så att dem frös fast duktigt. När släpet var tomt åkte vi tillbaka, det var nu dags för middag. Pyt-tipanna stod på menyn med rödbetor dock inga stekta ägg?? till mångas förvåning, men maten var supergod iaf. Minns just nu inte så mkt mer om måndagen.

Dag 2 Tisdag

Började dagen med Frukost på Campingen. Efter frukosten fick jag till uppgift att fixa "Led-rep" till oss funktionärer att ha i starten och vid checkpoint.... Det var NU man skulle ha haft med sig sitt spliceverktyg.... Men med hjälp av en penna och lite tejp så gick det bra. Till och med Anders Hörnlund hjälpte till och gjorde några st av de totalt 10 vi skulle göra, var riktigt trevligt och tjattra lite med honom vid sidan om.

När alla "Led-Rep" var klara så blev det bestämt sen att Jag och Kristofer och två veterinärer skulle fara upp till Checkpoint och fixa med det sista.

Ronja ville jättegärna följa med men hade sträckt sig stackarn i nacken och eftersom Karina är väldigt mån om oss funktionärer så fick Ronja stanna kvar och vila sig så att hon inte skulle riskera att förvärra sin skada/sträckning.

Tyckte synd om Ronja men tyckte att det var bäst för henne och vila. Vi andra for iväg till Checkpointen på kvällen och fixade med det sista innan första ekipaget skulle anlända till Checkpointen. Marschaller placerades ut och tändes, vi drog igång två eldar och en inne i tältet. Veterinärerna tog in halm i tältet så vi skulle ha något att ligga på. Matlådorna som vi hade fått med oss blev liggandes.

Första ekipaget anlände kl 21:00:32 och det var Sverre N Moe, allt flöt på tills kort efter då ena veterinären plötsligt blev sjuk och började spy. Vi blev oroliga för henne och hon trodde det var någon slags matförgiftning (men ingen av oss andra blev sjuka?)

Sen var det lungt i nästan 40 minuter innan veterinären spydde två gånger till och vi beslutade att Kristofer skulle ta med sig veterinären till campingen och hämta en annan veterinär.

Mitt i allt detta så Gled Frits Bakker in med sitt 12 spann kl 21:40 för sin 6 timmars vila. Kristofer visade vägen till hans stolpe och kort därpå så kom både Åshild och hennes mamma Astrid i 51 respektive 55 sekunder efter Frits. Blev lite stressigt eftersom jag hade följt med Kristofer och Fritz till stolpen (klantigt nog) då andra veterinären hade lite smått fullt upp med sin kollega.

Hann precis fram när de kom in och antecknade deras tider och frågade hur

många timmars vila de skulle ta. 6 timmar plus sade de båda och sen fick de följa efter mig till sina platser.

Samtidigt som jag visade dem vägen tog Kristofer med sig veterinären tillbaka till Campingen, och det kändes som en smärre evighet innan han kom tillbaka till slut med en ny veterinär. Tiden tickade på och precis till nästa ekipage rullade in så kom Kristofer och den nya veterinären lagom för att hjälpa mig att ta emot Rinaldo som dessvärre bröt när han hade problem med ena benet med smärta och kramp kl 22:35:27. Lite mer än en timma senare kom Beat Stäger in på Checkpoint och natten rullade på.

Dag 3 Onsdag

Nån gång mellan 5-6 på morgonen fick jag gå och vila i tältet. Tvärslocknade i 2,5 timme innan jag vaknade, några andra funktionärer hade kommit och även Kristofer kom in i tältet och vilade en stund.

Sen lite senare på dagen blev det fullt ståhej, i princip varenda kotte kom upp till Checkpoint och spannen susade in en efter en. Anja och Anneli med flera jobbade nu för fullt och vid 18 snåret skickades jag och Kristofer iväg för och vila/sova 3,5 timme, men efter bara två timmar väcktes jag av de två veterinärerna som klampade in i stugan med sina pannlampor på och pratades franska eller italienska(?) något ljus tändes och jag började känna doften av grillad kyckling inne i den lilla stugan samtidigt som veterinärerna fortsatte prata högljutt.

Kort därpå kommer ena fram och lyser mig med sin pannlampa mitt i plytet och beskyller mig för att ha snott hennes sov-

säck(?!?!?!). Sa åt henne att det var min egen varpå hon gick och tog ett varv i stugan, innan hon kom tillbaka igen.

Något irriterad redan då när hon kommer igen sen utan att säga ett endaste ord så hittar hon sin sovsäck under en filt som jag lagt min sovsäck och mig själv på varpå hon bara rycker upp sovsäcken!!! Skitförbannad ligger jag där och försöker vila tills klockorna ringde på min och Kristofers mobiler.

Var tvungen att säga det till Kristofer och fick snabbt rådet att inte gå runt och berättat det för någon utan att ta det med Rasmus eller Karina senare. Enormt frustrerad på detta bemötande så traskade jag med Kristofer kokandes av ilska till Checkpointen, några frågade om vi fått sova något och jag försökte hålla god min och fokusera på hur kul det var att vara tillbaka på checkpointen istället för och vara purken.

Berättade för en annan av funktionärerna och kände mig fortfarande väldigt arg och uppgiven, kände att jag behövde stöd men fick inte riktigt det stöd och gensvar jag hade hoppats på. (Då jag hade hoppats på att man kanske hade kunnat pratat med veterinärerna om detta och säga att det inte är okej att behandla någon så, men så blev det inte)

Nåväl nog om det nu! Jag försökte gå vidare, ruskade av mig det och jobbade på, fick i mig en matlåda emellan allt spring med alla spann.

Mådde illa efter att ha sovit så dåligt och lite men körde på iaf för det var ju så kul!!

Speciellt när de spann som jag kände kom in, bland annat Mats Jonsson. Att se sina fellow musher vänners glada miner och se hur mycket det betyder för dem av ens lilla hjälp är värt allt flera gånger om! När de även vill ha ens hjälp igen så känner man sig stolt och lycklig oavsett om man sovit eller ej!

Lite trist att jag hade missat Malin Sundin inne på Checkpoint medans jag sov och min älskade Shasta bus som Malin lånat av mig (och är uppfödare till). Kändes både marigt och surt men kanske var det för det bästa? eftersom att Shasta (Ylajärvis LS Lightningspeedsock) är så otroligt "mamma fokuserad" om jag nu får uttrycka mig som så. Hade inte träffat henne sen efter Nornäsdraget när hon följde med Malin hem och hade gått och kvittrat som en stolt lärka om henne.

Nåväl jobbet gick ju vidare, mera spann för in, vissa bröt andra fortsatte, några tog bara en snabb 10 minuters "drive-in" och flög flygandes ut sen igen. Några malamuter hade fått lite mindre blessyrer och fick genast veterinärvård, en hade en skadad tass och var alldeles blodig innanför sin socka men snabbt så fick de välbehövlig veterinärvård. Och deras förare var så klart oroliga för sina kamrater, var fint och se hur mycket dessa drabbade hundars förare brydde sig om sina fyrfota vänner och lagkamrater i en så känslig situation.

Tyckte så klart lite synd om hundarna som drabbats. Hörde att något spann fick bryta då hundarna inte orkade och kunde inte hjälpa att börja undra hur man tänkt som förare när man anmält till en långdistanstävling och sen tvingas bryta ?

Visst det kan alltid hända saker som gör att man tvingas bryta ex att hundarna inte vill gå framåt, eller att föraren blir plötsligt dålig, men att hundarna inte orkar ens halvvägs? Det blev jag förundrad över. Nu är jag ingen expert själv men man blir spontant fundersam isf hur tankegången går då och i min lilla nudelkopp så kan man tycka att en förare på denna nivå/distans borde ha sån koll på sina hundar att de ska kunna klara av denna utmaning, eller?

Annars så majoriteten av spannen och deras förare imponerade grymt på mig!! Allt från hur de tog hand om sina hundar till hur nära de låg sina spann och sina fyrfota vänner i sina sovsäckar till hur en pulkaförare satt/låg på sin pulka och sov i en för mig ganska så obehaglig ställning.

Det kom även in team där föraren bröt för denne var trött medans hundarna var i otroligt bra form när de kom in och dessa team var det svårt att inte tänka WAOW! Till exempel Gösta Karlberg kommer in på checkpoin och säger "Gubben e slut men hundarna är otroligt fina och pigga"

Hatten av för denna otroliga människa och hans Grönländare!!

Natten fortskred och vid samma tidpunkt på morgonen blev det åter upp till stugan.

Dag 4Torsdag

Morgonen grydde och denna gång så skulle vi få sova till 10 vilket skulle bli 4timmars sömn kändes oerhört underbart och vi traskade upp Ronja, Jag och Kristofer och Emanuel, och uppe i stugan löste vi av två veterinärer bla Roberto en otroligt trevlig filur.

Jag la mig igen på samma ställe vilket var först stora bottensängen i våningssängen men som vi kom på sen, att de två veterinärerna skulle komma så jag tog den vänstra bäddsoffan Kristofer den högra igen och Ronja la sig i överslafen och Manuel på en uppblåsbar madrass på golvet.

25 minuter efter att vi lagt oss så hade jag precis läst att Malin kommit i mål och dessutom vunnit PD 160 den klass hon startade i!!! Både rejält chockad och glatt överraskad men ändå sjukt lycklig och stolt!!! De Vann!!!! Min Lilla Shasta skruttis var med och tog sitt andra 1:apris och även i dragmeritering!!!! och hon var dessutom pigg och hade energi kvar!!

Gick inte långt innan detta glädjerus dödades av samma veterinär som tidigare inte betett sig så schysst började härja runnt med "psst!! Pssst!! Ey! you! You make fire! Make fire running! Trodde inte mina öron när hon har mage att kräva att JAG ska vara vaken och hålla igång elden och vara eldvakt när jag för det första sovit betydligt mindre än henne och för det andra så kom de sist till stugan sen får de faktiskt betalt för att jobba här medans vi ställer upp frivilligt och gratis dessutom!

Det är en sak om man frågar snällt, men att bete sig sådär och behandla en på det sättet känns inte alls så schysst.... Så jag kände hur det svartnade för mina ögon lite sådär lagom men sa då bestämt "så du menar att jag inte ska få sova mina 4 timmar nu, när jag sist bara fick sova 2 timmar innan du väckte mig?!!?" -på engelska då så klart... Kanske dumt att säga till kanske men kände då att jag fått nog där på morgonen, och som funktio-

när så borde man kanske inte behöva bli behandlad så?

Visst om de inte kan starta en eld så kan man förstå att de kan vilja ha hjälp och då kan man fråga om det isf och inte befalla och bete sig som om man vore nån slags prinsessa...

Vi alla är lika trötta vissa kanske mer än andra men det är ingen ursäkt för att man ska få bete sig hur som helst eller behandla någon som skit.

Det är nog svårt nu för tiden att få tag på funktionärer som KOMMER till en tävling och hjälper till så då borde de väl också bemötas på ett schysst sätt?? Eller??

Nåväl efter det där så fick jag sova mina 4 timmar. Veterinären la på en vedklabbe surt. Hundspannen fortsatte att rulla in på checkpoint, framåt kvällen stängde vi checkpointen och Karina och Rasmus och Eva samt Jimmy blev de sista fyra kvar på checkpointen för att hålla koll ifall sista teamet ut kommer tillbaka och bryter.

Glad i hågen kände man sig, nu ska man få sova i en säng! Väl i stugan blev det en del snack med funktionärsvännerna innan det blev natten.

Dag 5 Fredag

Frukost intogs innan vi begav oss iväg för att plocka ner Checkpoint, Tältet revs Stolpar plockades ihop, Rasmus och Eva for iväg och plockade skyltar längst med spåret. Vi sorterade allt efter Rasmus förslag innan. Allt plockades in i släpet och på de andra släpet.

Gick riktigt fort att plocka ihop allt. Sen kom allt med att sortera skyltarna nere på campingen som tog sin lilla tid medans de andra bland annat inventerade allt som fanns osv. Jimmy, Kristofer och Jag sorterade skylt och buntade ihop dem om 10 per bunt

Vi for iväg med skyltarna till förrådet så nu ligger de och vilar sig inför nästa Polar Distans.

Vädret var helt otroligt vackert de sista dagarna blå himmel dock gissar jag att det var ganska säkert lite för varmt för hundarna ute i spåret. Efter att skyltarna sorterats och flyttats till förrådet så var det dags att börja förbereda inför kvällens bankett.

Anja och jag vek servetter, borden dukades samtidigt av de andra och allt började se riktigt lovande ut. Sen återstod bara upppackning av priser något som Karina skötte själv så vi andra kunde fara till bystugan så länge och piffa till oss lite.

Alla funktionärer skulle servera under banketten fick jag veta. Blev genast lite smått nervös hur det skulle gå till och så? Tankarna fladdrade hejvilt i skallen och nervositeten var ett faktum när jag inte kom in först, då alla dörrar var låsta. Tror det var Anneli som öppnade och släppte in mig från en branddörr. - kände mig lite McGyver för en kort sekund ^^

Snabbt och smidigt fick jag ett långbord tilldelat av Karina som jag skulle servera och duka av, perfekt tänkte jag detta blir precis lagom för mig att hålla koll på alla förrätter var redan dukade på borden när gästerna började strömma in.

Tankarna fort hejvilt igen, villka kommer sätta sig vid "mitt" bord? , "kommer det sitta någon jag känner vid bordet?" "Kommer de kunna prata svenska eller engelska?" Osv försökte göra upp en plan hur jag skulle lägga upp allt.

Kanske skulle jag säga något?, -om så VAD ska jag säga till dem vid bordet?? "Undrar om de är jättehungriga", kommer någon av de andra funktionärerna eller Karina ge en signal när vi ska börja plocka av förrätterna?" "Vad ska mina bordsgäster tycka om mig och min service nu när jag inte är så van att servera??" "när ska vi funktionärer hinna äta?" "Kommer vi funktionärer få någon mat?" -Var några ytterligare frågor som poppade upp i skallen.

Det vart lite hattigt innan alla platser vart tagna vid mitt bord. Folk kom och gick och satte sig och pratade med varandra lite härs och tvärs vid borden, så när man väl trodde man hade ett fullt bord så visade det sig saknas en person vid bordet för att det skulle vara fullt...

Hade precis varit och sagt stolt till Karina att mitt bord var fullt och när jag sen kom tillbaka till bordet så var det en ledig plats plötsligt.. "Men jag hade ju räknat alla nyss ju!"-tänkte jag sådär lite smått uppgivet och förstrött... Så vackert fick jag vända på klacken mot Karina och meddela att det fanns en plats kvar lite sådär småstressat...

Kände mig oerhört dum och till och med lite klantigt sådär av bara farten... Nåja Kristofer hade ingen plats så han fick ta den lediga platsen intill Håkan Nisula. Äntligen, nu var bordet fullt!! Lättnaden spred sig men bara för att kort bytas ut

mot mera stresskänslor... Vid bordet hade vi nämligen familjen Stachnau och deras tre underbara och busiga barn, varpå den ena sprang runt och hade superskoj så där som små barn brukar göra. Så visst, egentligen så var det väl inget märkvärdigt men när deras underbart söta lilla dotter skulle stå och hoppa lite så ramlade hon och slog i sitt huvud rätt i mitt ena stolsben!! Och jag som själv inte har barn fick lite smått panik och kände mig lite chockad och tafatt hur jag skulle göra eller reagera?

Tänk om någon inte sett vad som hänt och fått för sig att det skulle varit mitt fel? (Fast jag satt med ryggen till och hade precis vänt på min överkropp för att kolla bak och på henne för och se vad hon gjorde.

Tyckte synd om henne och berättade direkt för hennes underbara mamma vad som hade hänt, kände mig dum att jag inte hann ta emot henne så där kom stressen in igen i bilden. Fick höra att hon brukade göra så ofta hemma samtidigt som mamman utstrålade en såndär innerlig moderlighet med den där genuina värmen och kärleken till sitt barn som var riktigt speciell. Jag blev imponerad av denna värme och moderlighet som verkligen stack ut över det vanliga. Önskade för en kort sekund att jag kunde själv ha haft en sån mamma själv. (Visst min mamma är också bra men inte lika bra på det sättet då hon har nog mer sig själv och sina problem)

Men men nog om det, förrätterna gick ner hos de flesta, dock så var jag lite väl snabb och duka av så de andra funktionärerna vid det reserverade bordet till vänster sa till mig att ta det lugnt...

Kände mig riktigt dum och inte direkt mindre stressad, tog åt mig det och försökte sen hålla koll på de andra när de började plocka av så jag kunde fortsätta ta det sista.

Swishade fram mellan stolarna i en lokal vars temperatur tycktes stiga allt mer och mer, kändes nästan som att jag svettades som en gris!! Hivade av med tröjan och fortsatte susa fram mellan borden.

”Mina” bordsgäster var väldigt hungriga berättade många av dem, blev stressad då jag ville vara alla till lags och ge dem sin mat snabbt och smidigt. En var vegan vid mitt bord och två vegetarianer fick jag reda på, inga problem att komma ihåg men först blev jag lite osäker på detta med vegetarianer?? Åter de fisk?? Mitt huvud spann ett par månvarv extra just iom att förrätten var nån slags laxgukkamoj på hårt barkbröd. Fattade noll när jag fick höra att det gick bra med fisk (trodde i min enfald att man inte åt ens fisk som vegetarian)

Så det var skönt att få bekräftat att det gick bra med fisk! *puh!!*

När det var dags för att rulla ut maten till gästerna så gick allt riktigt flytande i början, alla funktionärer ställde sig på led inne i köket för att hämta ett par tallrikar med huvudrätterna, när det var min tur så tog jag två tallrikar, ville inte chansa/riskera och tappa nån tallrik och eftersom att vi var 18 pers tot vid mitt bord så var det enkelt att hålla reda på hur många tallrikar som återstod trodde jag.... MEN då hade någon annan varit och ställt mat på ”mitt” bord så jag blev lite förvirrad och det rubbade min ordning ganska duktigt.

För er kära läsare som inte redan vet så har jag Aspbergers Syndrom så när min så kallade ”ordning” bryts så kommer jag väldigt lätt ur fas och balans så detta rörde ihop det ganska så duktigt i mitt lilla överkokta nudelnystan...

Vi hade ju fått bord tilldelade som vi skulle sköta själva så detta blev pannkaka för mig och jag sa det ute i köket till några andra så det löste sig sen. Maten var riktigt god och den slevades ner ganska så fort så att man skulle vara redo att duka av åt sina gäster.

Efter maten när vi började duka av och skulle börja servera kaffe till efterrätten så började plötsligt Nick’s film från Polar Distans rulla på projektorduken, hann se mig själv i filmen och smilade lite snabbt.

Efter filmen började vi med vårt dessert lämmeltåg från kök till bord, vi hade fått en del extra gäster vi inte räknat med så gästerna först med efterrätter. Om det blev kvar efterrätter så kunde vi andra sen få.

När alla efterrätter delats ut till gästerna gick jag och satte mig, kände mig som ett barn sådär lite förstrött besviken att det inte blev någon efterrätt till mig samtidigt som barnens Mamma frågade varför jag inte hade någon efterrätt. Ärlig som jag är så sa jag som det var att gästerna först och att det kommit lite fler än vad vi räknat med. Hann inte mer än säga det förrän hon då sa samtidigt att hennes dotter inte ville ha sin efterrätt och kommer nog inte äta den så jag fick den!!

Glädjen var enorm för en sekund innan mitt samvete kom ikapp mig och sa att jag måste berätta för Karina först! Och

med tanken på alla andra funktionärer. Berättade det för henne och efterrätten fick jag snällt gå in med i köket då vi inte visste om alla gäster fått ännu... Samtidigt som jag noterade att några funktionärer fått sina efterrätter på det reserverade bordet medans de var i köket... Nåväl efter en stund kunde jag inte hålla mig. Barnet inom mig tog över och jag kände mig som en liten femåring som drog sin mamma i kjolen typ när jag frågade Karina om Jag kunde få ta efterrätten som jag hade fått, och det fick jag!! Blev riktigt glad, sen fick jag kanske en och annan extra kalori bränd med rännandet fram och tillbaka.

Av hela banketten så var det just efterrätten av allt ätbart som jag tyckte var en riktig tiopoängare, så den betydde väldigt mycket för mig. Efterrätten var någon slags Oboy eller "Pucko"-pannacotta med ohoj kolasås i botten toppad med några björnbär.

(Något vi fick reda på tidigare under dagen)

"Mina" bordsgäster såg lite fundersamma ut när jag kom tillbaka med efterrätten igen men blev också de glada när jag fick den. Det var svårt att inte känna sig som ett barn då.

Efter att efterrätterna inmundigats så blev det äntligen dags för prisutdelning, Image
Prisutdelningen flöt på, Sergio vår ena veterinär höll sitt tal och bjöd oss alla på ett gott skratt när han berättade om när han var ute på spåret och hjälpte ett malamute spann och Agneta susade förbi och hejjade tillbaka glatt och snörpligt missat att Sergio kunde kanske behövt lite hjälp. Lätt hänt när man är ute och kör att man hejjar på folk och sen precis när man farit förbi så kommer tankarna ikapp en som att de kanske behövt ens hjälp?? De flesta skrattade gott och även

Agneta med, Stämningen var otroligt varm och kärvändig.

Efter Sergio så klev Andreas upp och höll ett tal fint tal men lite väl långt precis som min Novell här typ hehe

Talet avslutades med att Karina avtackades med en otroligt fin ljuslykta av hon som brukar göra glaskonst med polarhunds motiv (hjärnsläpp nu vad hon heter, var det Birgitta Sandin som gjorde dem??)

Nåväl, jag och många andra chockades av beskedet att Karina skulle avgå som Race Marshall till förmån för att själv kunna tävla sina egna hundar. Förstår henne mycket väl och hon har gjort ett enormt hästjobb! Och självklart Rasmus

och Jimmy som fixade spåren för er som körde (Sjukt avundsjuk på er som körde oavsett resultat)

Så nu är man lite orolig hur det blir till nästa år? Vem vill ta över? Blir det något Polardistans nästa år ens?? Tankarna är många...

Efter banketten blev det partaj för alla funktionärer. Lena hjälpte till att duka av tillsammans med alla oss andra funktionärer trots att hon inte är funktionär själv och trots att hon dessutom varit med och tävlat i PD. Det ska hon ha en eloge för!

Snipp snapp slut så var denna års upplaga av Polardistans Slut. //Kim Jensen -Eran Plupp (eller blåhåret som vissa sa)

Draghundcenter.se
Växelgatan 8, 826 40 Söderhamn
070-224 60 99 070-224 12 91

DRAGHUNDCENTER

- FÖR ETT AKTIVT LIV MED HUND

STORT SORTIMENT AV DRAGUTRUSTNING OCH HUNDTILLBEHÖR.
EGEN TILLVERKNING AV LINOR OCH VAJERPRODUKTER.

<http://draghundcenter.se/webshop/>

Medlemmar i SPHK får 10% på utvalda produkter i shopen om koden
SPHK10 lämnas i kassan

[Foto: Casper Nielsen]

Så stod jag då där, på startlinjen till Polardistans 160 med åtta samojeder

Lars Jämtsved

En fråga flög genom huvudet, hur gick det här till? Ja det kan väl delas in i flera svar. Jag är ju tämligen ny i detta med hundkörning, men har sen jag börjat haft en vilja att ge mig i kast med det som i alla fall jag tycker är de renrasiga polarhundarnas finaste tävling. Här provas både de ursprungliga dragegenskaperna med fullastad släde på längre distanser samt en bra test av de polara egenskaperna. Sen var det lite tillfälligheter som gjorde att jag kom till start redan i år.

Planen för denna säsong var att prova på längre distanser och tanken var att jag skulle köra Vildmarksracet och PD 160. Har under ett par år kört sprint men det är de längre loppet som hela tiden lockat mig. Nåväl, Vildmarksracet klarades av efter lite strapatser och strul i 30 graders kyla på myrarna runt Nornäs. Jag körde våra samojeder och min egen utvärde-

ring av det loppet var att det kanske var lite tufft med bara sju hundar dessutom så pass unga. Så vi beslöt att jag skulle vänta till nästa säsong med att köra PD. Träningen fortsatte naturligtvis ändå och jag kan säga att det lockade rejält när jag var inne på PD:s hemsida och såg att tävlingen närmade sig.

Några dagar innan sista anmälningsdatum så råkade min vän Håkan Nisula ut för det trista att hans viktigaste hundar skadades, så hans fantastiska satsning att köra Finnmarkslöpet 500 med åtta samojeder blev han tvungen att ställa in. Till saken hör att vi köpt alla våra hundar av Håkan och Christina Nisula på Bielkersmils kennel. När nu Håkan bestämde sig för att köra PD 160 nordiskt så liksom vaknade en liten j-l på min axel och sa att du kanske kan låna hund av honom nu när han bara behöver fyra st. för sin pulka. Sagt och gjort, jag fick löfte om att låna två hundar och eftersom en av mina tikar var lite krasslig så passade det bra. Lyckades anmäla mig i sista momangen och nu började lite jakt på grejer som saknades i utrustningen.

På måndag morgon satte jag mig i bilen och körde mot Särna. Väl framme ställde jag upp hundsläpet på parkeringen (själv bodde jag på vandrarhemmet) och började så smått fixa med materialet. Efter att ha gett hundarna mat så bar det i väg till mitt eget sovande. En anings pirrig vaknade jag tidigt och åkte till campingen och ställde ut hundarna på stakeouten och gav dom mat. Jag träffade på Håkan och Christina och vi kom överens om att jag skulle köra en testsväng på sjön för att se vilka två hundar jag skulle låna. Det gick bra och de två låneshundarna skötte sig utmärkt medan mina egna strulade till det lite grann.

Sen fylldes dagen av registrering, veterinärbesiktning som gick bra, även om ett par av hundarna var lite tunna. Slutligen koll av den obligatoriska utrustningen av det eminenta domarteamet Freddie och Anders. Jag hann även med att se pulka 300 starta där Beat startade med fyra

samojeder varav två är helsyskon till två i mitt spann. Middag med trevligt sällskap i restaurangen och sen förarmöte och bangenomgång. Åter till vandrarhemmet för att sova. Gick ganska skapligt även om nervositeten började smyga sig på. Vaknar naturligtvis före klockan som står på sex. Ner till campingen och ger hundarna mat och äter sen förarfrukost. Försökte få i mig mycket mat eftersom jag vet att jag är dålig att äta när jag kör släden. Nu närmar sig den öppna starten som sker mellan 11 och 12 för B-hundarna. Jag tänker att det är lika bra att komma iväg så tidigt som möjligt för att slippa gå och vänta. Så strax efter elva hjälps jag fram till startlinjen med mina lagkamrater Lexie 5,5 år Leika 4,5 Hero 3,5 Ice 2,5 Mieto 1,8 samt de tre helsyskonen Lynx, Lava och Lazer 1,8. Jag har alltså ett ganska ungt och orutinerat spann framför mig, därför hade jag också i förväg bestämt att vi stannar på checkpoint i minst 7 timmar även om dom skulle kännas pigga.

Som sagt, så stod jag då där på startlinjen till PD 160, förvånansvärt lugn, väldigt samlad och förväntansfull inför första etappen på 9,5 mil. Kl. 11,06 var jag iväg och klarade av att inte vurpa i första kurvan på startrakan och sen ut på sjön. Redan nu kändes det varmt och solen sken. Uppför backarna efter sjön och här gassade solen i nacken. Det började ganska snart närma sig andra B-spann, men jag kände mig inte stressad utan hjälpte till när dom körde förbi. Riktigt bra spår och ganska flackt i början, men snart passerar vi Fjätan och nu börjar det sakta gå uppför.

Vi börjar komma in i en bra rytm och jag snacksar hundarna varannan timme som

[Foto: Casper Nielsen]

jag planerat. C-spannen 160 börjar komma i ett jämnt flöde och det blir många omkörningar, men allt fungerar bra och stämningen är på topp mellan förarna, riktigt trevligt. Jag tar rygg på ett malamutespann som håller ett bra tempo för oss och vi håller sällskap ett bra tag. När fjället närmar sig så har spåren blåst igen helt och här kör jag solo uppför backarna mot Blåsut. Tungt och segt men hundarna jobbar på bra. Min minsta tik Lynx börjar visa ganska stora trötthetstecken. Jag såg detta på Vildmarksracet också och har förstått att hon som är tunn från början går slut på energi. Så halvvägs ner mot Lövhögen stannar jag och ger henne extra snacks. Väl nere så bestämmer jag att vi ska pausa en halvtimme.

Hundarna får dubbelt med snacks, och jag får lite nyponsoppa och bröd i mig, och sätter på mig pannlampan. Sen bär det iväg tillsammans med samma malamutespann, som rastat här längre. Nu blir det en skön åkning i riktigt fina spår och kylan börjar kännas ganska bra, vilket också visar sig på hundarna som är riktigt pigga. Upp på fjället igen och nu kan jag skymta lamporna på pulkaåkarna som startat ca. två timmar efter oss. I branten upp på kalfjället är det lös snö och riktigt tufft för oss. Naturligtvis får jag kramp på insidan av bägge låren, men tänker bort det eftersom jag ändå inte kan göra nåt åt det. På fjället är vädret helt ok, vindstilla, lite disigt, kallt och jobbigt. Denna passage minns jag bara som lång, ganska enformig, upp och ner men vi tar oss sakta fram. Så småningom bär det iväg neråt och det blir snabbt bättre spår och snabbare körning. Vi kommer till en punkt där det står checkpoint rakt fram och Särna höger. Bra tänker jag, nu är vi snart framme. Men det är backe

upp och backe ner om och om igen. Dagen efter får jag reda på att denna bit är 16 km så det var ju inte konstigt att det kändes långt. Nåväl en bit innan checkpoint viker vi av från vägen och får åka på slingriga, krokiga spår mellan träden något som samojederna älskar. Jag tycker mig höra lite hundskall och plötsligt slår marschallernas sken emot oss och vi är framme på checkpoint.

Klockan är nu 6 minuter över ett och jag blir mycket väl mottagen. Får en bal halm med mig och blir hjälpt till min plats. Nu gäller det att börja jobba, spänna fast stammlinan, ut med halmen, av med alla sockor, koppla loss selar bak och sen vara behjälplig till veterinärerna. Hundarna är i utmärkt skick med undantag för Leika som ömmar lite i vänster handled. Jag sätter på alla hundar vristvärmare och kommer överens med veterinärerna att kolla Leika i morgon bitti för att bestämma om hon ska få gå med sista etappen. Sen elda igång hundkök, hämta vatten, göra hundmat och se till att dom kommer till ro. Nu byter jag kläder på överkroppen för att vara helt torrt och varm inför natten. Försöker mig på att göra en mixförpackning spaghetti Bolognese men misslyckas och får dricka ljummet köttvattnet och knapra i mig den hårda pastan. Det sväller ju när det kommer ner i magen och då blir jag ju ännu mättare tänker jag.

Dags att försöka sova, slarvar orutinerat och använder Järvensäcken som täcke bara på liggunderlaget och börjar snart frysa. Upp igen, till elden för att värma mig och sen krypa ner utan skor i säcken. Hinner lagom börja slumra till när två hundar börjar tjafsa i närheten och ligger och undrar om ingen skall försöka tysta

dom. Sen inser jag med ett ryck att det är mina hundar, alltså upp igen på med stövlar och flytta om hundar. Jag gör ett nytt försök att sova och hinner lagom slumra till när krampen smäller till igen, insida av båda låren, alltså upp igen på med stövlar o försöka ”gå bort” krampen, det tog ca. 40 minuter. Slutligen lyckas jag somna till i en timme och sen börjar det ljusna. Natten har varit ganska kall men hundarna är glada men lite sega. Jag kollar Leika tillsammans med veterinär och vi kommer överens om att ställa av henne då hon haltar. Trist, men hon fick en fin stund med funktionärerna och blev ordentligt kelad och ompysslad innan hon blev upphämtad.

Dags att packa ihop, äta lite och dricka så mycket som möjligt, sen socka alla hundar och bege sig ut på etapp två som mätte åtta mil. Vi startade ut ca 08,30. Hundarna var verkligen sega och förmodligen ganska stela så det gick i sakta mak till en början. Dessutom börjar det gå uppför ganska omgående, efter 8 km har vi klättrat 300 meter. Det börjar också bli onödigt varmt för polarhundar med en klarblå himmel och strålande sol. Å andra sidan är ju utsikten magnifik och det är fantastiskt vackert. Vi får sen lite utför för att sen klättra i en ”evighet” känns det som, man ser dessutom ledkryssen långt bort och allt går uppför uppför uppför, men till slut når vi etappens högsta punkt 940 m.ö.h., det är samma högsta nivå som dag ett.

Den här delen var väldigt varm, med lösnö som inte gav nåt fäste när jag skulle sparka. Hundarna kämpade på föredömligt, det gick inte fort men oj vad dom segade sig framåt. Även på denna etapp håller jag mig till samma snackstempo

d.v.s. varannan timme och jag tror jag prickat ganska bra med energitillförseln. Nu väntar en hel del nerförsäkning, till dom stora myrarna, det har blivit eftermiddag och temperaturen sjunker något. Jag har en liten förhoppning om att hundarna skall få det lite lättare på de flacka myrarna men spåren är helt uppmjukade av dagens sol och hundarna börjar tröttna ganska rejält. Själv börjar jag få lite ont om vätska och är också trött och törstig av dagens körning.

Till slut kommer vi ändå ner till Särnasjön och jag tror (måste bli bättre på att läsa in kartan innan) att vi inte har så långt kvar. Dessutom är jag tacksam att vi är nere vid sjön för jag tror att vi har lagt alla backar bakom oss och bara ska finåka efter sjön till mål, men ack vad jag bedrog mig! Vi har två mil kvar med väldigt mycket uppförbackar och banan svänger mer och mer vänster bort från sjön. Efter nån timme önskar jag mig en högersväng lika mycket som en nerförsbacke! Det är jobbigt men ändå helt ok, problemet är att om vi måste stanna i en backe så är hundarna så trötta så det är svårt och få igång dom igen. Men i det här läget är det fantastiskt att ha äldsta tiken Lexie som gått i led hela vägen. Hon är minst lika trött som dom andra men lyssnar på mig när jag ber henne om hjälp att ta oss hem, hon kämpar och viker sig inte en tum. Jag blir så rörd av vad hon klarar denna fantastiska hund, jag har genom åren klandrat henne för att vara vår lataste draghund, springer oftast med slak lina på träning, dålig fart och tämligen ointresserad. MEN när det blir skarpt läge så finns hon där och verkar förstå att hon är den som ska ta ansvar. På distanser över 5 mil är hon helt ovärderlig.

Till slut har vi ändå kommit fram till Särnasjön och nu är det ca. 1 kilometer kvar, hundarna travar i ruggigt hög fart över sjön och verkar veta att vi strax är i mål. Här börjar anspänningen släppa för mig och tårarna rinner som iskalla floder utmed mina kinder. Uppför sista backen, sista kurvan och in på upploppet mot mål, nu är det fullt ös på hundarna, vi passerar mållinjen en minut över nio. Att mötas av funktionärer, domare, veterinärer, Håkan, Christina och andra förare som alla hejar och applåderar..... WOW.....den känslan som då väljer över en är så otroligt fantastisk. Jag grät en rejäl skvätt av trötthet, glädje men framförallt av tacksamhet att få uppleva detta äventyr tillsammans med våra fantastiska hundar. Jag har redan nämnt Lexie, men alla dom andra, Leika, Hero, Ice, Lynx, Lazer, Mieto och Lava har också gjort ett enormt jobb och visat att samojeder faktiskt är en hund som klarar långa lopp med en tungt lastad släde och en muscher som inte går i klassen lättvikt precis.

Ny veterinärkoll som gick bra, alla hundar helt ok men trötta. Många gratulationer och kramar från alla, men framförallt en bamsekram till varje hund. Redan här nästan börjar jag längta till nästa polardistans, det här är grejen liksom. Sen dags att sela av hundar, av med sockor och ge dom mat en massa gos och sen in i boxarna för välförtjänt vila. Jag lät släden stå och hoppades hitta en bit mat nästan, men det blev bums i bingen efter att ha druckit en liter vatten. Jag somnade helt ovaggad denna kväll.

Fredagsmorgon dusch och sen frukost på campingen med mycket kaffe. Sen en fantastisk dag med strålande sol, uppäck-

[Foto: Lars Jämtsved]

ning av släde, trevligt prat med ”alla”, fixning med hundar, god kolbullenlunch och avslutningsvis en härlig bankett och prisutdelning. Vi kom sist i vår klass men jag klarade mitt mål, att ta mig igenom tillsammans med hundarna. Det tog nästan 34 timmar totalt, men vilka underbara timmar!

Alla våra åtta hundar, kommer från Bielkersmils kennel och jag fick ett specialpris av Christina. En målad tavla av deras stamtik Sälka som dessutom finns bakom alla våra hundar i spannet. Jag fick den som en del av ett tal till samojeden som ras. Det är i såna här sammanhang den hör hemma tillsammans med de andra polara raserna under tuffa, jobbiga och strapatsrika förhållanden. Jag är stolt och glad att få den som tack för att jag gett mig in på detta med medel och långdistans.

Jag hoppas fler vill prova på detta, det krävs mycket träning, envishet och en del mod kanske. Men det är det värt tycker jag!

Slutligen tack till alla som jobbat med tävlingen, det ni gör är fantastiskt, TACK!

Grönlandshundsmeriten 2016

Resultat Dp60, pulka AM & GRL

Plac.	Namn	Ras	Tid	Tid	Total tid (hh:mm:ss)
			dag 1	dag 2	
1	Hanna Lindblom	GRL	02:40:42	02:26:40	05:07:22
2	Gösta Karlberg	GRL	03:34:24	03:15:05	06:49:29
3	Jan-Olof Högström	GRL	03:42:21	03:17:53	07:00:14
4	Fabian Ouchterlony	GRL	03:46:55	03:44:57	07:31:52
5	Karin Olsson	SAM	04:30:14	03:32:57	08:03:11
6	Mikael Nordanlid	AM	00:00:00	00:00:00	NAF
7	Joakim Svanström	AM	05:16:23	00:00:00	NAF
9	Carina Olsson	GRL	03:50:05	00:00:00	NAF

Resultat, släde AM & GRL

Plac.	Namn	Ras	Tid	Tid	Total tid (hh:mm:ss)
			dag 1	dag 2	
1	Fredrik Persson	GRL	02:29:45	02:17:44	04:47:29
2	Lena Tano	GRL	02:27:29	02:37:43	05:05:12
3	Henrik Emanuelsson	AM	02:48:19	02:46:03	05:34:22
4	Torbjörn Tellström	AM/GRL	02:47:44	02:58:34	05:46:18
5	Irene Hansen	AM	03:47:55	03:51:13	07:39:08
6	Jimmie Ekholm	AM	04:23:10	00:00:00	NAF
7	Sandra Tellström	AM	03:24:29	00:00:00	NAF

Resultat, släde SAM

Plac.	Namn	Ras	Tid	Tid	Total tid (hh:mm:ss)
			dag 1	dag 2	
1	Fredrik Petri	SAM	02:29:08	02:28:51	04:57:59
2	Michael Berglöf	SAM	03:00:40	02:43:19	05:43:59
3	Dan Palmblad	SAM	03:04:35	02:45:14	05:49:49
4	Diana Karlsson	SAM	03:14:53	02:51:22	06:06:15
5	Sara Jonsson	SAM	03:35:05	03:12:50	06:47:55
6	Lovisa Wanhatalo	SAM	03:31:51	03:32:05	07:03:56
7	Stefan Eriksson	SAM	03:47:13	03:21:23	07:08:36
8	Isabell Karlsson Rydell	SAM	04:19:55	03:50:26	08:10:21

Grundtid och tidskrav för pris

Pulka - AM, GRL & SAM

Klasserna sammanslagna

	AM	GRL	SAM
Grundtid	05:58:26	05:58:26	05:58:26

Tidskrav	1:a	2:a
AM	06:52:11	07:28:02
GRL	06:52:11	07:28:02
SAM	08:57:38	07:45:00

Släde - AM & GRL

Klasserna sammanslagna

	AM	GRL
Grundtid	04:56:21	04:56:21

Tidskrav	1:a	2:a
AM	05:40:48	06:10:26
GRL	05:40:48	06:10:26

Släde - SAM

	SAM
Grundtid	05:20:59

Tidskrav	1:a	MAX
SAM	08:01:28	07:45:00

Grönlandslöpet 2016

Resultat Dp10, pulka - AM, GRL & SAM

Plac.	Namn	Ras	Tid
			(hh:mm:ss)
1	Hanna Lindblom	GRL	00:42:02
2	Joakim Svanström	AM	00:48:23
3	Ida Andersson	AM	00:50:21
4	Lovisa Wanhatalo	SAM	01:05:30
5	Peter Jacobsen	AM	01:05:33

Tidskrav för Pris

1:a pris AM & GRL	0:55:00
2:a pris AM & GRL	1:00:00
1:a pris SAM	1:00:00

Resultat, släde - AM & GRL

Plac.	Namn	Ras	Tid
			(hh:mm:ss)
1	Sandra Tellström	GRL	00:55:47
2	Torbjörn Tellström	GRL	00:59:54
3	Ronja Ekholm	AM	01:01:13

Resultat, släde - SAM

Plac.	Namn	Ras	Tid
			(hh:mm:ss)
1	Isabell Karlsson Rydell	SAM	01:06:46

Official Results 2016

Plac.	Start nr.	Name	Nat.	Breed	Race time
160 km Pulka style 1-4 dogs					
1	53	Håkan Nisula	SWE	SAM	19:25:18
2	45	Gunnar Olsson	SWE	GRL/SH	29:20:00
4	51	Sofia Brännström	SWE	AM	32:12:35
5	42	Roger Massardier	FRA	AM/GRL	33:28:58
6	48	Tony Elliot Christoffersen	DEN	AM	37:58:38
7	44	Kirsten Poulsen	SWE	AM	40:32:41
-	47	Kim Hansen	DEN	AM	NAF-3
-	41	Aleksandr Spiridono	RUS	SH	NAF-2
-	49	Anders Gram	DEN	AM	NAF-2
-	43	Charlotte Andersen	DEN	SH	NAF-2
-	50	Cliff Brown	GBR	AM	NAF-2
-	46	Gösta Karlberg	SWE	GRL	NAF-2
-	52	Siri Storevik	NOR	AM	NAF-2
-	40	Francien Kamp	NED	GRL	NAS
160 Nome style 6-8 dogs, group B					
1	36	Henrik Stachnau	GER	AM/GRL	15:12:34
2	31	Daniel Chomette	FRA	GRL	20:32:38
3	32	Heinrich Lukk	EST	AM	21:05:54
4	34	Lena Tano	SWE	GRL	21:33:26
5	33	Frank Delahaye	FRA	AM/GRL	22:30:42
6	35	Christine Reincke	GER	AM	26:19:40
7	30	Sandra Tellström	SWE	AM	30:08:48
8	37	David Nord	SWE	AM	33:00:50
9	38	Lars Jämtsved	SWE	SAM	33:55:36
160 Nome style 6-8 dogs, group C					
1	68	Malin Sundin	SWE	SH	14:30:15
2	64	Jesper Sörensen	SWE	SH	15:40:30
3	69	Manfred Witschel	SWE	SH	15:41:03
4	56	Michael Oeser	GER	SH	16:15:30
5	70	Petter Ringrike	NOR	SH	18:45:13
6	63	Mats Jonsson	SWE	SH	19:29:26
7	58	Angela Wiatowski	GER	SH	20:24:24
8	66	Torgny NäsLund	SWE	SH	22:58:40
9	67	Siegbert Zertani	GER	SH	24:12:30
10	55	Astrid Tomtum	NOR	SH	26:34:49
11	62	Torbjörn Tellström	SWE	AM/GRL/SH	29:06:42
-	65	Trond Lereng	NOR	SH	NAF-2
-	60	Angelika Dietrich	GER	SH	NAS
-	61	Corinna Wendenburg	GER	SH	NAS
-	57	Henrik Söeborg	DEN	SH	NAS
-	54	Ida Vähäsalo	SWE	SH	NAS
-	59	Séverine Desnoyers	FRA	GRL/SH	NAS

AM = Alaskan malamute
GRL = Greenland dog
SAM = Samoyed
SH = Siberian husky

NAS = Not at start
NAF = Not at finish
NAF-1 = The race broken between Start and chp 1.
NAF-2 = The race broken at chp 1.
NAF-3 = The race broken between chp 2 and 3.

*/ Warning § 2.2.4. WSA rules

WSA EUROPEAN CHAMPIONSHIP - LONGDISTANCE

for pure-bred Polar dogs

Official Results 2016

Plac.	Start nr.	Name	Nat.	Breed	Race time
300 km Pulka style 1-4 dogs					
1	7	Sverre N. Moe	NOR	AM	45:32:50
2	6	Astrid Klevemoen	NOR	SH	58:31:47
3	5	Ashild Hveem	NOR	SH	58:33:47
-	4	Beat Stäger	SUI	SAM	NAF-2
-	3	Diego Buranello	ITA	SH	NAF-2
-	2	Rinaldo Marioli	ITA	SH	NAF-2
-	1	Michael Karstensen	DEN	AM	NAF-1
300 Nome style 12 dogs, group B					
1	9	Frits Bakker	NED	AM	41:08:03
300 Nome style 8 dogs, group C					
1	27	Catherine Fontain	FRA	SH	24:04:24
2	25	Pascal Rebord	SUI	SH	25:03:20
3	22	Rigmor Rønning Myrvang	NOR	SH	26:55:21
4	13	Roman Habásko	CZE	SH	27:59:28
5	21	Agneta Nilsson Hörnlund	SWE	SH	28:12:30
6	23	Hans-Richard Beck	GER	SH	28:36:36
-	26	Guy Trannois	FRA	SH	NAF-5
-	28	Ola Lindgren	SWE	SH	NAF-3
-	24	Birgitta Sandin	SWE	SH	NAS
-	20	Patrick Junod	SUI	SH	NAS
300 Nome style 12 dogs, group C					
1	18	Eveline Koch	SWE	SH	21:47:43
2	14	Pierre-Antoine Hértier	SUI	SH	24:19:29
3	15	Roland Dubelly	SUI	SH	26:04:43
4	12	Jana Henychová	CZE	SH	26:51:40
5	11	Michael Hess	GER	SH	27:28:00
6	17	Ludovic Farcy	FRA	SH	27:57:07
7	16	Klaus Barth	GER	SH	29:24:48

AM = Alaskan malamute
GRL = Greenland dog
SAM = Samoyed
SH = Siberian husky

NAS = Not at start
NAF = Not at finish

NAF-1 = The race broken between Start and chp 1.
NAF-2 = The race broken at chp 1.
NAF-3 = The race broken between chp 2 and 3.
NAF-4 = The race broken at chp 2.
NAF-5 = The race broken between chp 2 and Finish.

Eva Mårtensson

Maria Pålsson och Andreas Sande. [Foto: Eva Mårtensson]

Full fart så snön yrde!

Martin Wagenius

Polarhundmästerskapet 2016 blev en lite snöig historia, men det hinderade inte hundar och människor att stortrivas!

Årets Polarhundmästerskap genomfördes i Norråker första helgen i februari. Under registrering och besiktningen av hundar strålade solen över alla 56 startande och deras hundar. Det bådade gott för en perfekt helg för såväl hundar, tävlande och funktionärer. Efter dagens formalia så var dags för invigning av tävlingarna. Kristen Snyder var konferencier och gav speciellt fokus till barn och ungdomar som tävlade. "Ni vet att ni är speciella, eller hur? Ni är sportens framtid!". Så sant. Utan barn och ungdomar så blir det inte mycket tävlande i sporten framöver.

Första dagens tävlingar gick utan större intermezzon förutom lite felkörningar. Viktigt att memorera banan och läsa skyltar. Vi lärde oss också som arrangör att vi inte kommer att spärra av korsningar. Det blev ibland tveksamheter och missförstånd. Bättre då att den tävlande själv får stå för valen av väg.

Det är härligt att se så många ekipage av våra polarhundar susa iväg med sån energi och vilja. Det är en stor spännvidd på både förare och hundar. De yngsta deltagarna på 5-6 år till äldermannen 70 år, och deltagare från norr till söder och

även några från Skottland och Tyskland bland annat. På startlinjen fanns såväl nybörjare som etablerade åkare med VM- och SM-medaljer i bagaget. Känns bra att vi kan ha tävlingar med sådan variation.

De spår vi skapat har vi gjort med tanke på att det ska vara en utmaning att köra hund, inte bara åka hund. Det vill säga det är lite svängar, vägval och naturliga utmaningar. Det känns som ett synsätt som passar den bakgrund som de polara raserna har med att ta sig fram i vildmarken. I och för sig är spåren betydligt bättre preparerade än ospårad terräng, men vi måste ju vara lite moderna också. Spåren har blivit godkända att bli permanenta, så framöver kommer det alltid att finnas möjlighet till träning och tävling på spåren så länge det finns snö.

Den fina starten i vädret höll tyvärr inte i sig och tävlingsdagarna bjöd på molnigt och på söndagen snö vilket innebar rätt tunga spår. Det är ju som tur är lika för alla och polarhundar gillar ju snö... Det märktes tydlig skillnad i tiderna från lördagen till söndagens betydligt långsammare tider. Att ändå ha en skillnad på enbart 16 sekunder mellan ettan och tvåan efter två heat på 46,8 km för MD6 är ett exempel på att det var spännande tävlingar.

Intressant att notera att Malin Granqvist ställde upp i två klasser, SP4C och SP2C, och vann båda. Ett annat resultat som stack ut lite var Nisse Uppström som vann SP8C och därmed även fick Ingvar de Forest vandringspris till bästa 8-spänn siberian husky. En dyrgrip, en antik silverpokal. Under helgen så genomförde även SPHK NN sitt klubbmästerskap.

Prisutdelning barn och ungdom.
[Foto: Eva Mårtensson]

Nisse Uppström med pokalen.
[Foto: Eva Mårtensson]

Lars Jämtsved. [Foto: Martin Wagenius]

Hundakupressur för ungdomar. [Foto: Martin Wagenius]

NisseUppström. [Foto: Martin Wagenius]

Det kämpades även i SP2Y där tre deltagare körde. En incident hände vid en omkörning och hundarna hoppade över varandras linor. Hur barnen löste detta är ett föredöme för oss vuxna också. De resonerade lite och kom fram till att om en ställde sig på båda bromsarna så kunde den andre gå fram och fixa hundarna. Sagt och gjort. Innan de hann lösa det hade hundarna hoppat rätt igen så det löste sig ändå. Härligt "sportmanship" av så unga mushers! Det genomfördes även en barnklass med två startande. Så mycket fokus och vilja hos barnen bådär gott för framtiden.

Samtliga resultat presenteras på sphk.se

Vi har gjort ett försök att ha lite mer än bara tävlingarna på agendan under tävlingshelgen. I år så satsade vi på barnen, (du kommer ihåg, sportens framtid!) och deras hundar som fick lära sig mer om hur man tar hand om sin hund med lätt akupressur m.m. Ajanche Health som är legitimerad hundakupunktör och själv har siberian husky genomförde aktiviteten. Efter genomförd "kurs" fick barnen diplom och ett paracordarmband att ha på sig under kommande slädturer.

Håkan Collin intervjuas. [Foto: Martin Wagenius]

Helgen avslutades som sig bör med prisutdelning och hyllande av alla hundar, förare och funktionärer som gjort tävlingarna möjliga. Utan er blir det inga tävlingar!

Martin Wagenius
Tävlingskoordinator Polarhundsmästerskapen

Eva Mårtensson

Polarhundmästerskapet - tävling, lek och lärdom

Text: Helle Sörensen Foto: Eva Mårtensson

Redan under senhösten lovade vi barnen att de skulle få tävla i vinter och vi siktade in oss på Polarhundmästerskapet i Norråker. Förvåntansfulla drog vi iväg på fredagen och väl framme var det incheckning, förarmöte m.m. Barnen skulle starta efter sista målgång på lördagen så det blev en något lång väntan till vi fick klartecken för start.

Emilie (på 11 år) hade tävlat en gång tidigare i Norråker två år tillbaka och hon kände sig ganska lugn innan start. Hon var först i väg av de 3 startande. Efter henne startade Valle och sen Thea (9 år). Alla starter gick helt utan problem och nu var det bara vänta på att de kom i mål (en lång väntan som förälder...).

Emilie kom också först in till målet, jättenöjd och allt hade gått superbra. Sen blev det lite väntan innan Thea kom som nr 2 och Valle som nr 3, de kom nästan samtidigt. För Thea och Valle hade det varit lite trassel i samband med första omkörningen men de hade på föredömligt sätt hjälpt varandra att lösa det och

Thea Sörensen. [Foto: Eva Mårtensson]

Håkan Collin, gläde. [Foto: Eva Mårtensson]

tagit sig vidare. Sen hade de passerat varandra flera gånger under löpet. Det roligaste kom sen på kvällen då det visade sig att Valle hade haft ett Go Pro på hjälmen och det hade filmat hela händelsen. Vi fick se den och jag kan bara säga att vi vuxna nog skulle kunna lära ett och annat om "good sportmanship" på den

upptagningen! Att få se lugna lösningsfokuserade barn där efter denna upplevelse knyta vänskapsband och få säkerheten i att kunna lösa de problem som uppstår ibland gör en glad som förälder.

Efter lördagens tävling var barnen inbjudna till en aktivitet med Kristen

Valle Collin. [Foto: Eva Mårtensson]

Emelie Sörensson. [Foto: Eva Mårtensson]

Snyder från Ajanche Health med temat ”Att hålla hunden frisk med egna händer.” Barnen fick prova på att med enkel massage lugna hunden de hade med på aktiviteten. De fick ett fint diplom och överlevnadsarmband (har suttit på armen sen dess). Mycket uppskattat att ha en aktivitet riktad till barnen där det är fokus på annat än tävlingen och de kan umgås/lära känna varandra. Resten av dagen gick med det vanliga att rasta hundar, mata hundar och sen en supertrevlig förmiddag på kvällen.

Söndag fick barnen starta som de första (mycket uppskattat). Startordningen var Emilie, Thea och Valle. Vi befarade att Thea högst troligen skulle köra i kapp Emilie av den enkla anledning att Emilie körde med vår ledartik och hon var på väg i löp... Thea fick besked på att INTE försöka köra om då det nog skulle kunna resultera i än mera trassel än lör-

dagens med Valle. Allt gick bra och bäst av allt var väl att Thea fick snabbare tid på söndagen än storasyster även om storasyster vann totalt. Ganska bra för total upplevelsen och syskonsämjan på bilresan hem.

Summan av hela helgen blev en stor succé. Barnen var supernöjda och tyckte det var tråkigt att vi skulle hem nu då de hade hittat en ny kompis i Valle. Valle i sin tur försökte verkligen sälja in Norr-åker, lockade med att de hade häst och det också var fint på sommaren...

Jag som förälder får rikta stort tack till arrangörerna för välplanerad bana för barnen och hela säkerhetstänket runt deras deltagelse. Vet att det tar resurser men jag tror samtidigt att det är det hela värt om vi skall rekrytera nya till sporten. Jag hoppas att flera barn (och föräldrar) tar chansen och provar på i framtiden.

Korrekturläsaren gnäller

Det tillkommer ständigt nya medlemmar och jag passar på att berätta för dem, att hundrasers namn i svenskan börjar med liten bokstav (ex. alaskan malamute). Att många gamla medlemmar har svårt att lära, bekräftar bara regeln, att det är svårt att lära gamla medlemmar att sitta... äh, skriva rätt.

Sen har vi det här med *deadline*. Deadline betyder på vårt modersmål, att material eller ändringar som kommer in till redaktionen efter deadline, inte kommer med i kommande nummer, utan i nästkommande, såvida det då fortfarande är aktuellt. Inget annat!

Om man skickar in material för sent, så blir, som i vårt fall med en alltför snäll redaktör, hennes och hela redaktionens arbete försenat på grund av extra- och dubbelarbete. Som följd av detta kan manus komma in för sent till tryckeriet, som ju har andra kunder också, och då kan det få komma till tryck mycket för sent, och slutligen kan då medlemmarna få sin Polarhunden långt efter utlovad tid.

Det är således **respektlöst** mot övriga medlemmar att behandla deadline nonchalant. Vår redaktör är djupt engagerad i sitt arbete och vinnlägger sig verkligen om att göra ett fullgott jobb. Jag tycker att hon gör en fantastisk insats för Svenska Polarhundklubben. Hon är dock för snäll mot alla eftersläntare.

*Trots gnället, ändå glada hälsningar från er korrekturläsare,
Louis*

Att vara arrangör

- eller varför jag arrangerar tävlingar trots att vissa inte förtjänar att få komma och tävla

SPHK Gävle Dala har lång erfarenhet av att arrangera tävlingar. Både medlemmar i klubben och andra förväntar sig minst en tävling per år under GD-flagg. Så när jag tog över klubben var det naturligt att fortsätta den traditionen. Efter tre säsonger och fem tävlingar så är jag både beklämd och luttrad. Men även glad över dem som uttrycker sin tacksamhet över att det fortfarande finns några som vill arrangera tävlingar.

Ska GD (och SPHK) överhuvudtaget kunna arrangera tävlingar i framtiden så måste det till mer funktionärer! Inom draghundsvärlden finns det ingen tradition alls av att de från arrangörsklubben som tävlar själva ska hålla med minst en funktionär. Snarare är det så att arrangörsklubben har en majoritet av de tävlande och funktionärer lånas in från andra distrikt! Inte sällan från icke-polarhundsfolk.

Att jag är med och arrangerar meriterande tävlingar är för medlemmarnas skull. Inte för någon rasklubb eller SKK's skull. Den absoluta huvudanledningen är att **MEDLEMMARNA VILL TÄVLA** och om ingen arrangerar så blir det heller inga tävlingar! Tänk på det. Både Ni som sitter som förtroendevalda och Ni som tävlar!

Men alla dessa tokerier man läser på sociala medier tar bort det roliga med att tävla och framförallt med att arrangera tävlingar! Det är inte så inspirerande att lägga ner ett otal ideella funktionärstimmar och styrelsearbete och sedan få skit kastat på sig. Bara för att någon är avundsjuk eller behöva skylla sitt resultat på någon.

Vi kommer säkerligen att arrangera någon tävling inom GD även nästa år. Men utan funktionärer så blir det ingenting... **ALLA** kan göra någonting. Ju fler som kan göra något desto bättre och mildare arbetsbörda för varje person. Egentligen borde det vara obligatoriskt att vara funktionär minst en gång innan man överhuvudtaget får tävla. För att få mer förståelse om allt som sker bakom kulisserna och på köpet bli mer ödmjuk.

Några av de saker som vi arrangerar tävlingar får läsa på Facebook (I urval genom åren och på alla sorters race).

Var är resultaten? Bedrövlig uppdatering av hemsida/fb/med mera. Amatörer. Pinsamt. "Mästerskap"? Spårvakter! Avspärrat! Skyltning! Spårkvalité! Hur kan man sätta den o den klassen före den? Vi vill inte köra om xx-spannen! Katastrof startordning. Det är en förare i FEL KLASS! Varför startar den o den före mig? Varför är det inte seedat? Hur har de seedat egentligen? Vilket kasst prisbord. Hur kunde XX vinna Best dog care? När kommer PM/startlista (ibland innan sista anm.dag)

Ni ska bara veta hur mycket jobb det är att göra en startlista på en större tävling. Räkna ut hur lång tid varje klass/startade beräknas vara ute, när eventuella varvningar kan bli aktuella i tid, matcha så det inte blir krock mellan klasserna i varvningen, startdifferens som minimerar omkörningar på smalare delar av banan, tider som passar de som delar utrustning eller handler, startdifferens som ger jämn tillströmning till målet men även så att dubbelarbetande funktionärer hinner med. För att inte tala om målkur, elverk, dator, internet och skrivare som är pålitlig. Allt för att ger Er tävlande de bästa förutsättningar för att få ett "rent" och kul race! Så att Era hundar har en glad förare hela vägen in i mål!

Nästa gång Ni tävlar. Skänk en tanke till alla de funktionärer som offrat många timmar för att ge just dig en tävling!

Men trots detta så fortsätter vi arrangera... För att det är tillräckligt många som är tacksamma, glada nöjda, ger beröm och TACKAR oss funktionärer både personligen och i sociala medier. Ni som gör det – det är GULD värt! Fortsätt med det! Och Ni som bara är ute efter att leta fel och hitta något att kritisera eller skylla ert icke-önskvärda resultat på. Stanna hemma.

Avslutar med några POSITIVA ord som vi arrangörer får höra!

TACK för ett fint arrangemang! Bra jobbat! Grymt fint prisbord. Snabb resultatrapport. Perfekta spår. Bra märkt. Gick inte att köra fel. Vi kommer tillbaka!

Malin Sundin

Ljusvattutjärns Nordiska
Nanna liggandes bredvid
Mishawum's Tecocalli Bowl
(USA-imp).
[Foto: Annica Sahlman]

Polardistans...

Utmaning och upplevelse!

SÅ! -tänkte jag när jag en av de sista dagarna i det gamla året skickade iväg min anmälan till säsongens Polardistans. "Alea est jacta, nu är det bara att fullföra".

Oavsett mina åsikter om meritering eller inte har PD alltid stått som något speciellt för mig och när jag bodde i Danmark: något ouppnåeligt. Men eftersom jag de senaste åren fick snickrat ihop ett fast litet team och började få bättre kontroll över skidorna återvände drömmen om att själv genomföra denna tävling. Jag försökte faktisk redan förra året men en gigant-vurpa på skidorna satte ganska effektivt stopp för försöket efter bara 100 km.

Det kunde jag ju inte ha sittandes på mig eftersom jag ju inte är den som alltid är tyst och aldrig käftar upp. Så jag gick i skarp träning redan sommaren 2015 med båda hundarna och mig själv. Är man på "död-sidan" (mer än 50 år gammal) har man inte nödvändigtvis den fysik det kräver att köra PD. Så på med löparskorna, kompressionstights'en och armbandet med Endomondo. Redan i september han jag springa mitt livs längsta distans: drygt 22 km på 2,5 timma. Jag lärde mig tidigt att hata en viss Japansk idrottsguru vid namn Tabata och i vardagsrummet står en nu nästan utsliten steppmaster och en crosstrainer. Men det gav resultat: sakta men säkert gick både vikt och vilopuls ned.

Också hundarna tränades regelbundet med vagn, däck, cykel, släde och sist men inte minst pulka. Vi hann att få totalt 800 km i benen på hundarna just innan vecka 10 när min man blev allvarlig sjuk i influensa. Som alla vet är den fruktade mansinfluensa det värsta man kan råka ut för! Jag skalv... Tänk om jag blev sjuk?! Faaaaaan! Det kunna inte passa! Var jag inte lite öm i halsen? Jag sket i känslan och åkte till Kaskeloukta med våran gamla pensionär, Grizly, som skulle på semester hos kennel Mackinaw medan jag åkte PD. Mitt i natten vaknade jag i feberfrossa. Jag skakade och frös och hostade, trots flera tjocka täcken. Mansflunsa!

Dagen efter sov jag oavbrutet sex timmar. Jag vågade inte köra hundarna och höll mig varm inuti och utanpå. Rom och rökig whisky var en del av mitt blandningsmissbruk med bland annat alvedon. Sakta kände jag mig bättre i kroppen men kunde inte alls dra ned luften i lungorna och det sved och brände i bronkierna. Men jag satsade på att vilopuls på 39 beats per minut var tillräcklig låg till att jag inte behövde anstränga mig och bli andfådd.

På startdagen var vädret varmt och soligt. Hundarna svettades och jag lät dem hålla lågt tempo. Det var hemskt att bli omkörd av en flygande Håkan Nisula med sina fyra fantastiska fluffiga samojeder! Usch.. Om man hade varit sådär bra på skidorna! Jag hade en liten stund sällskap av en engelsk deltagare med bara en malamute. Den hade det jobbigt i värmen. Och de försvann bakom mig. Som dagen skred fram stod det klart för mig att jag inte var helt frisk än. Yrsel och trötthet drabbade mig gång på gång och jag drack ovanligt mycket vatten. Det gick lååååångsamt framåt och uppåt. Men det blev mörkare och därmed kallare och hundarna blev i takt med detta piggare. Men inte jag. När vi kom till Lövhögen stod det klart för mig att skulle jag igenom var jag tvungen att återhämta mig. Jag beslöt mig till att gå i "Jerven" för natten.

På samma ställe träffade jag två "äka" danskar (jag har fått veta att jag inte räknas som äkta dansk. Det har jag bott för länge i Sverige för). Det syntes på dem att de inte hade stor tilltro till att jag kom igenom. Jag måste ha sett trött ut. De fortsatte och jag fixade mat och vatten till mig själv och hundarna och kröp sen skakande ned i min Ajungilak extremsovsäck inuti Jerven. Jag sov nästan omedelbart men vaknade efter två timmar skakandes som aldrig förr. Mansflunsa ÅR inte att leka med. Jag aktiverade ytterligare ett par "hotties" och låg bara och väntade på gryningen. Inte att det ville bli varmare men det har en psykologisk effekt att se ljuset återvända. Det VAR också kallt fick jag sen veta. Men jag har ju tidigare inte haft problem med kylan med denna trustningskombination. Jag var sjuk.

Äntligen återvände ljuset och livet till sovsäcken. När man legat skakandes en natt på det sättet jag gjorde och äntligen är vid att återfå värmen är det en bedrift i sig själv att kliva upp. Här må jag bara berätta hur mycket jag älskar mina dunskor! De är guld värde. Man sover i dem i sovsäcken och man går runt i dem i snön. Skidpjäxorna hade jag lagt vid mina fötter i Jerven med två st "little hotties" i varje för att de inte skulle bli helt frusna. Detta funkar också rimligt bra.

Humöret återvände på riktigt när jag plötslig hörde fjällripornas kackel i buskarna runt om min lägarplats. Och nu färgades Vedungsfjället purpurfärgad av den uppgående solen. Det var totalt tyst, inte en vind rörde sig. De många iskristaller som växte på alla grenar glittrade som diamanter. Detta var ett paradiset! Jag bara väntade på att se "Snödrottningen" komma i sin släde.

Åter gick det uppåt mot de 8-900 m när jag skulle passera Varghöjden och Västra Lågheden för att köra upp mellan Storuckuvålen och Lilluckuvålen. Det var en fantastisk solig morgon och flera gånger vart jag tvungen att knäppa kort och uppdatera min Facebook-profil. Jag bara måste dela av mig med fjällens skönhet till flera.

Efter att ha passerat väster om Hammarren kom som lovat en brant utförsäkring! Fyyy fan vad det var roligt! Det var med ett högt leende jag lät hundarna gallopera ned längst det smalaste och brantaste av de två skoterspårerna. Glömd var förra årets vurpa för nu jävlar gick det undan! Men allt gick bra och väl nere i Morvallen kunde jag hålla en liten paus för att vattna och snacksa hundarna.

Hundarnas foder bestod i år enbart av High Energy Extreem kombinerat med min hemmagjorda pemmikan. Detta fungerade utmärkt och jag hade på ingen tidpunkt hundar som vart utmattade. Resten av vägen till checkpoint Öjvassla gick utförs eller bara lite upp och ned och runt två-tiden kom jag in på CP. Det var åter varmt och jag lät hundarna vila de nästa 2,5 timmarna mitt på dagen. Det är bättre att köra om natten så här sent på året. Min goda kompis och ägare av två av våra valpar; Tina Lindhardsen fungerade som handler. Bra med lite kvinno-prat och skratt efter de första turen över fjället.

Runt halv fem var det dags igen. Hundarna verkade pigga och eftersom ett större huskyteam startade just innan oss fick vi nästan skjuts den första branta bit väg upp mot Nysätersvallen.

Jag kände mig mycket bättre än dagen innan och vädret var lika underbart klart och kallt som det hade varit om natten. Temperaturen sjönk snabbt mot de minus tjugo graderna på fjället. Men nu var jag utvilad och det gick undan. Jag undrade när jag skulle pausa en längre tid för jag trodde inte hundarna och jag skulle klara av att åka de 85 km till Särna utan en längre vilopaus på en till två timmar. Men plötslig var vi åter i 900 meters höjd och nu började en lång och underbar utförsåkning ned mot Storfjätern. Jag fick bromsa rejält en lång tid med både pulkans broms och med mina skidor. Detta att jag inte arbetade med benen för att ta mig framåt gjorde att mina fötter (som var tejpade med sportstjep) frös fast i skidstrumporna och i innersulan. Från tid till annan var jag tvungen att stampa i spåret med skidan och känna att det gick att röra på tårna. Men det var en bagatell

för över mig strålade det vackraste norrsken och de gröna och gula färgerna återspeglades i den glittrande snö.

Innan jag visste av det var vi vid vägen ned till Dalarkojan. Nu började jag fundera på om inte jag bara skulle nöja mig med små korta pauser av max ett kvarts längd för inte att hundarna eller jag själv skulle stelna till i muskulaturen. Det var rätt val och efter en mycket spännande nedkörning mot Dalarkojen var det i stort sett en lång utförsåkning ned mot Särna.

Jag hämtade in på ett par norska jenter som åkte med sibbar och slog följe med dem de sista tre mil.

Hundarna gick som jag aldrig trodde de skulle orka. I mitt hjärta växte en ödmjukhet över den arbetsvillighet och lojalitet de uppvisade. Jag var och ÄR stolt över att känna dessa underbara varelser. Detta är vad det rör sig om. Detta att de vill och kan arbeta så hårt efter mer än 150 km visar vad de är gjorde av och att de många timmars träning ensamt i spåret har givit respons. När vi närmade oss Särna var jag tvungen att stoppa. Jag släckte min pannlampa och gick fram till mina tre hundar. Med stilla tårar rinnande ned över mitt ansikte kramade jag dem in till mig och tackade dem för att de hjälpte mig komma igenom. Jag hade svurit att jag inte ville vara en mjukis och gråta på mållinjen. Men här ute i ensamheten bredvid mina pälsade arbetskamrater sket det sig i alla fall.

De sista par km över den frusna sjön flög vi...

Hundarna kände min uppståndhet och svarade vid att lägga sig ännu mer fram i

selen. Nu kunde vi se de blinkande lyktor som visade vägen in mot mål. Klockan var 06:00 och jag hade klarat det långt innan tiden löpte ut för sista målgång, influensa till trots.

På strecket stod älskade husse: Alex Poulsen och min handler och kompisar: Tina och Claus Lindhardsen, ett veterinärteam samt Racemashall Karina Andreassen med "The red lantern" som jag

fick äran att blåsa ut. Det sista team hade kommit hem.

Stort tack till alla ni som har hjälpt mig att klara detta. Störst tack till min älskade man och hundar. En speciell tack till alla ni som står bakom Polardistans. Ni gör alla ett fantastisk jobb och har givit mig en helt fantastisk upplevelse.

Vi syns i spåret! // Kirsten Poulsen

LEDARSKALLET

I SPHK så pågår det just nu en diskussion om organisationsutredningen eller egentligen organisationsutredningarna. Vi har gjort 2 stycken under de år jag varit ordförande. Det tråkiga är att vi inte diskuterar organisationen utan primärt inriktat diskussionen på vilka andra organisationer SPHK ska vara medlem i.

I dagsläget är SPHK indelat i Huvudstyrelse, Rasklubbar och distrikt. När du blir medlem i SPHK så är du medlem i rasklubben för just din polara ras men också medlem i det distrikt där du bor.

SPHK är medlem i SKK (Svenska Kennelklubben) och WSA (World Sleddog Association). Distrikten är medlemmar i SDSF (Svenska Draghundsportförbundet). Genom medlemskapet i SKK så arbetar vi aktivt med att bevara de polara raserna, där gör rasklubbar ett stort arbete. Här kan arbetet med utställningar och meriteringar räknas upp. Distrikten arrangerar tävlingar (ursprunglig tanke) och kan via sitt med-

lemskap i SDSF söka medel därifrån till att arrangera tävlingen. SDSF utbildar även tävlingsdomare som ska anlitas vid officiella tävlingar. Via både SKK och SDSF kan vi söka medel till utbildning och riktade bidrag till tävlingar.

Vilken organisation ska vi ha i framtiden? Min åsikt i den frågan är klar. Jag tror att vi har en bra organisation som vi har i dagsläget. Däremot så kan vi ha färre förtroendevalda och fler som ingår i arbetsgrupper och det blir en fråga om en översyn av våra stadgar. Mig veterligen är inte stadgarna reviderade sedan SPHK bildades.

Med detta vill jag tacka för mig som ordförande i SPHK. Jag har haft många trevliga samtal från er medlemmar vilket är stimulerande. Att jag slutar som ordförande innebär inte att jag lägger ned all verksamhet. Vi kommer säkerligen att träffas på olika arrangemang inom SPHK

Alf Hallén

“Förvarningen här, kom”

- en funktionärs perspektiv på Polarhundsmästerskapet 2016

I år har jag lånat ut nästan alla mina hundar till andra duktiga hundkörare för att själv kunna fokusera fullt ut på mitt sista år som universitetsstudent. Men självklart kan jag ändå inte släppa “hunderiet” fullt ut så jag åkte upp till Norråker när Polarhundsmästerskapet gick av stapeln den första helgen i februari för att hjälpa till som funktionär.

Jag kände även att detta tillfälle var perfekt att “betala tillbaka” lite till de tävlingsarrangörer där jag själv tävlat flera gånger under årens lopp. Att ge och ta inom det föreningsliv känns som ett givet val för mig - för alla vet ju att om inga funktionärer finns tillgängliga blir det ju inte heller någon tävling!

Jag kunde inte åka upp till Norråker förrän på lördag morgon och var då först i sekretariatet och jobbade i några timmar. Sedan åkte jag ut på mitt huvuduppdrag under helgen, detta var som “förvarnare” ca 1 km innan målgång. Utrustad med kom-radio, varma kläder, fika och en stol (jag aldrig använde) var jag redo för två långa dagar ute i skogen.

Detta ställe var ett roligt och mycket intressant ställe att vara på! Dels för att det var platsen där medeldistansklassen skulle varva och det betydde att spåret här delade sig åt två olika håll. Den andra anledningen var förstås för att alla spann gick förbi och det var bitvis fullt upp att prata i walkie-takien och meddela vilka spann som var på ingång till mål. Det var även spännande att följa när spann kom hack i häl på varandra. Jag kunde bitvis känna hur tävlingsnerverna vibrerade i luften... Ett plus var också att den enda

människan som bodde i närheten av spåret hade en jämthund som “förvarnade mig” genom sina skall när spann kom susande längre in i skogen... I denna text rapporterar jag inga resultat, de finns att se på SPHK’s hemsida men däremot tänkte jag ta tillfället i akt att berätta om de iakttagelser jag gjorde som kan vara till hjälp för tävlande i fortsättningen.

- Det var många spann som hade problem i spårdelningen åt höger och vänster. Här kunde jag verkligen se vilka som tränat ledarhunds/spann-kommandon. Detta är ju en otroligt viktig komponent i träningen av våra polarhundar. Som tips vill jag säga, börja redan med den unga hunden och “nöt” in kommandon som sedan ska sitta i hundens “ryggrad” och det ska i princip sedan kunna utföras i sömnen...

- Att kunna tävlingens regelverk! Det var flera stycken som var väldigt stressade och frågade/ropade till mig om vart de skulle köra, trots att det var tydligt uppmärkt. Som tävlande får du faktiskt inte ta hjälp när du väl är på tävlingsbanan. Du ska ta del av regelverket, gå på förarmötet och sedan klara dig själv med dina hundar väl ute i spåret. Så detta är en förklaring till er som

tyckte att ni fick knapphändiga svar av mig. Som funktionär får jag faktiskt inte hjälpa till, hur gärna jag än vill...

- En annan incident, som jag kallar “Att vara uppmärksam på framförvarande spann”. Ett spann hade stannat och föraren skulle leda detta spann in på medeldistansbanan, åt vänster. Då kommer ett annat spann bakifrån och ska åt motsatt håll - till höger. Detta spann stannar inte utan “tuffar på”, rakt in i det spann som precis håller på att svänga åt sitt håll. Detta sinkade förstås båda spannen och skapade strul under några dyrbara minuter i tävlingen. Helt i onödan. Att vara uppmärksam och visa hänsyn tjänar alla på.

- För att fortsätta på tråden om att “hålla koll”. Det är viktigt att vara uppmärksam på spåret där tävlingen och din distans går. Följ skyltar, memorera banan på förarmötet och lita på din egen magkänsla. Lyssna inte på vad andra hänvisar till under tävlingen!

- Avslutningsvis och mycket positivt - vill jag tacka er tävlande för alla trevliga och glada “Heej-rop!”. Jag såg inte ett enda “hundgruff” eller bråk under de två dagarna, trots omkörningar och vissa strul. Ni gjorde det alla superbra som tog er igenom fina men tunga spår och backar (söndag).

- Även ett stort tack till tävlingsorganisationen Från min syn har ni gjort ett jättefint arbete med spår, fylla tävlingen med alla funktionärer som hjälpte till på olika vis och anordnat en jättetrevlig bankett med god mat.

- Att vara funktionär ÄR fortfarande roligt trots många år inom hundsporten. Alla tillfällen är lärorika och det är alltid så givande att möta trevligt hundfolk!

*På återseende!
/Pernilla West*

Åkte till Karlstad med min då knappt två år gamla Siberian Husky. Hon är grå och vit i pälsen men sådär slank som unghundar är och dessutom urfälld. När vi står på tågstationen så kommer en gammal fullgubbe fram och klappar på huskyn. Medan han gör det berömmar han vilken fin Jämthund hon är. Jag försöker förklara att det är en Siberian Husky, men det går han inte på för han har minsann haft Jämthundar förr. Sen går han och jag står där med en, i mitt tycke, väldigt ful Jämthund men fin Siberian Husky. Tänk att folk kan rasen bättre än man själv...

Mvh//Alicia Hellström

Drömmen kan bli sann

Linda Lindquist

Drömmen om att få uppleva draghundar på riktig kan bli sann. Det var någon gång efter SM-veckan i Piteå som det plingade till i mobilen. Ett PM från en helt okänd person som var bosatt på andra sidan Atlanten hörde av sig. Det började med lite småprat om hundar, tävlingar, hundar, utrustning och åter ja hundar.

Det visade sig att det skiljer väldigt mycket på sporten i våra länder. Han hade aldrig hört talas om barmarkstävlingar, trots att det nyligen gick ett stort mästerskap i samma land, Kanada. Jag å andra sidan hade aldrig hört talas om att man kan komma till en tävling och det inte finns några spår gjorda, inga nummerlappar, ingen tidtagning o.s.v. Ganska snart insåg vi att det finns mycket att lära från varandra. Då kom även frågan. - Vad säger du om att komma hit och jobba på kenneln och tävla? VÄNTA!! Jag tävlar sprint i både barmark och släde, bor och jobbar i Sverige och har 8 hundar att ta hand om, vad tror du? Svaret kom snabbt, - ta med hundarna! Tanken är nu född och vi har pratat mycket. I slutet av april åker jag över till Kanada (Porcupine Plain) i 10 dagar för att "reka". Känns allt bra med sådär 90 hundar, annat land och massa snö så väntas en lång vinter med MD träning och tävling i Kanada för min del. Så vem vet det kanske blir en riktig Musher av mig med.

En solig dag i höstas gjorde jag en dagstur vid Grövelsjön med min kompis Maria Persson och Atti (Chiliways Never Compete With Me). [Foto: Susanne Enochsson]

www.malamuteklubben.se

Ordförande

Michelle Ohlsson, 0738-41 82 49
Skogvaktarvägen 15, 830 05 Järpen
michelle@hundsteg.se

Vice ordförande

Therese Tess Lindman, 0769-38 87 39
Grimsjö Björkelund, 567 91 Vaggeryd
lindmantess@gmail.com

Sekreterare

Sandra Tellström, sandra@hundsteg.se
Sulviken 310, 830 05 Järpen

Kassör

Ida Törnwall, 073-073 31 63
Kröcklinge 4, 731 95 Köping
tornwall@hotmail.se

Ledamot

Annelie Carlsson
annelie-carlsson@hotmail.com

1:a suppleant

Birgitta Karlgrén, 0735-14 31 09
Sätuna, Kristinedal, 521 94 Falköping
birgitta.karlgrén@telia.com

2:a suppleant

Frida Björnman, Björnåsen, 524 96 Ljung

Meriteringssekreterare

Michelle Ohlsson (se ordf.)

Avelsråd

Linda Söderström, 0739-38 03 55
polarcollie@gmail.com
Göran Dernebo,
Anki Heinonen, vetanki@gmail.com
Anki Emanuelsson, 0295-431 03
Gillermossen 101, 74891 Österbybruk
cahppes@gmail.com

Utställningssektion

Jennie Kraft Hult - Certifierad utst.arr.
(CUA) (Sammankallande)
072-21 35 227 alt. 033-27 10 32
tama.icequeen@gmail.com
Annelie Carlsson
annelie-carlsson@hotmail.com

Hejsan!

Säsongen börjar lida mot sitt slut i skrivande stund men det innebär också att vi går den härliga vårvin-tern till mötes. Förhoppningsvis med många korvgrillingsturer sittandes i en snögrop i vårsolen.

Men först av allt skulle jag vilja tacka för året som gått! Det har varit ett lärorikt år som ibland varit tufft att få tiden att räcka till men framför allt innehållit många skratt och trevliga stunder. Styrelsen har fått ett superfint bemötande från er alla och det är roligt att få komma i kontakt med er på olika vis, allt från träffar till sociala medier och telefon.

Vi har haft ett nytt årsmöte i klubben i februari där vi fått in lite nya medlemmar i styrelsen. Är du nyfiken på vilka vi är i styrelsen 2016 så kika gärna på separat presentation. Detta kommer bli ett spännande år, i år firar vi nämligen 30 år som rasklubb och det ska vi uppmärksamma på olika vis så klart!

Just nu har vi börjat planerna för kommande aktiviteter. Vi har bland annat Malamutespecialen i Huså (Åre kommun), Björnrundan, Stockholm hundmäs-sa 2016, Snöträffen, Malamuteveckan m.m. att se fram emot. Är du intresserad av att hjälpa till med någonting, hör gärna av dig. Allt ifrån att koka kaffe till att dra spår eller skriva en insändare. Eller bara erbjud att du finns behjälplig så hittar vi något som passar dig. Ett roligt sätt att komma in i gemenskapen och en stor hjälp för klubben! All hjälp även den minsta tas tacksamt emot.

Vi ses och hörs där ute!

Med vänliga hälsningar Michelle Ohlsson, Ordförande (SPHK's rasklubb för alaskan malamute)

Presentation av Styrelsen för SPHK's rasklubb för alaskan malamute 2016

Ordförande: Michelle Ohlsson

Jag bor i ett litet fritidshus i Åre kommun tillsammans med mina hundar. Jag har fem alaskan malamutes och en blandrastik. De flesta hundar har jag tillsammans med min syster och hennes man och tillsammans har vi 25 polarhundar, mestadels alaskan malamutes.

Sedan jag skaffade min första alaskan malamute för 11.5 år sedan har jag varit delaktig på rasklubbens aktiviteter och arrangemang. Jag har alltid sett fram emot dessa träffar och tyckt att rasklubbens arbete har varit intressant. Därför bestämde jag mig för drygt ett år sedan att jag ville vara mer delaktig och ge tillbaka till klubben. Få sprida kunskap och ge andra samma roliga upplevelse och känsla av gemenskap som jag fått.

Tillvardags driver jag ett eget företag inom hund (föreläsningar och kurser) och catering. Förutom hundliv är matlagning och kockyrket min stora passion. Men det bästa jag vet är att umgås med mina egna hundar. Förutom drag så pysslar vi med lite allt möjligt så som personspår, viltspår, rallylydnad, freestyle m.m. Malamuten är ofta lätt att träna bara man hittar motivationen, vilket oftast är enklast med mat ;) och har lite tålamod.

Det här är mitt andra år som ordförande i rasklubben. Det har varit ett lärorikt och roligt år och jag ser fram emot ett nytt kul år med nya och gamla medlemmar. Har du några funderingar, förslag eller tankar så är du alltid välkommen att kontakta oss i styrelsen. Tillsammans utgör vi SPHK's rasklubb för alaskan malamute.

Vice ordförande: Therese Lindman

Vem är hon? Ja det ska jag försöka reda ut för er lite kort. Jag är i grund och botten en västkusttjej, född i Varberg, uppväxt i Hanhals och Gällinge strax söder om Kungsbacka där jag bodde med min mamma, pappa, storasyster, hästar, katt och hund. Numera bor jag och min sambo Robin och alla djuren på en liten gård i Grimsjö, ca. 8 km norr om Vaggeryd.

Har alltid varit en djurälskare och just hundar och hästar har alltid varit mig närmast hjärtat tillsammans med friluftsliv i alla dess former. På något konstigt vis har även alltid polarhundar varit intressanta, vilken nog beror på att familjen ofta och gärna tillbringade ledig tid i fjällen.

När jag gjorde en av mina säsonger i Åre någon gång för 100 år sedan så lärde jag känna Sven Wirén och hans underbara malamutetik Tikka. Henne fick jag passa

en hel del och då blev det långa vandringar både i solsken och snöstorm, så det är Sven jag beskyller för att jag vart smittad av den beryktade malamutesjukan!

Så nu sitter jag här med tre egna, Akela 3,5 år, Kricke 6,5 år och Kanya 10 månader. Flokken består dessutom av en staffetant på 9 år och en katta på 6 år. Detta är mitt andra år som vice ordförande i malamuteklubben.

Sekreterare: Sandra Tellström.

Bor i Jämtlandsfjällen, nära Åre, tillsammans med min man, vår dotter och våra 25 polarhundar, mestadels alaskan malamute men även ett par grönländshundar och siberian husky. Har haft alaskan malamute sedan 12 år tillbaka och brinner för långdistanskörning och med några Polardistans i bagaget har jag bara fått mersmak!

Det här är mitt andra år som sekreterare i styrelsen men jag har också tidigare suttit i styrelsen för några år sedan och tycker det är väldigt roligt med planeringsarbete och event, så ser fram emot ett år fyllt med aktiviteter tillsammans med klubbens medlemmar.

Ledamot: Ida Thörnvall

Mitt namn är Ida Thörnvall och jag bor på landet utanför Köping tillsammans med fyra malamuter och några hästar. Det är två hanar och två tikar. Det blir mest på barmark vi tränar drag men när vädret tillåter blir det släde på snön. Underhåller vardagslydnaden med kurser på brukshundklubben. Köpte min första malamute våren -12 efter att i många år varit intresserad av rasen och efter mina åtskilliga skidresor till Sälen.

Min arbetstid delas mellan ordningsvakt och alla diverse sysslor som förekommer i en familjeägd möbelaffär. Jag har många års erfarenheter från styrelsearbete men fortfarande mycket att lära om malamuteklubben och dess verksamhet. Tidigare klubbar, ridsport, kampsport, politik. Hoppas kunna bidra med det jag kan i styrelsen och klubbverksamheten. Detta är mitt andra år i styrelsen.

Ledamot: Sanna Scholander

Jag heter Sanna Scholander och bor i Resele i Sollefteå kommun. Jag kommer från Göteborg men i december 2013 flyttade jag till en liten 7gård i Resele. Jag har tre hundar, Tikaani, Tanana och Pilot.

Friluftsliv är det bästa jag vet, jag är så mycket jag kan ute i natur och skog, där känner jag lugn och att jag hör hemma. Förutom hundar så tycker jag mycket om kunskap av alla slag, hälsa, dans, kunskap, skapande, äventyr och människor. Detta är mitt första år i styrelsen.

Suppleant: Frida Björman

Jag är 37 år och har haft malamuter i 8 år. Vi har nu två hanar. Den ene startar dagen och tänker: skit också, en ny dag. Den andre; tjohoo, en ny dag, vad ska vi göra nu? Man kan säga att dom kompletterar varandra... Bor norr om Borås mitt i skogen vid en sjö, och förutom malamuterna så har jag sambon Magnus Sylvé, två barn och två katter. Vi drar med hundarna året om men tränar även vilt- och personspår, lite tävlingslydnad har det blivit och vandra med hundarna med klövjeväska är också kul. Har tidigare suttit med i styrelsen och tyckte det var så intressant att jag ville kandidera igen förra året, så det här är mitt andra år i styrelsen. Det är givande att ha inblick i arbetet med rasen och otroligt roligt med alla medlemmar och deras engagemang i sina hundar! Jag hoppas jag kan bidra med lite erfarenhet från tidigare styrelsearbete och framförallt positiv anda och starkt engagemang.

Suppleant: Fanny Wallerud

Mitt namn är Fanny Wallerud och jag är född och uppvuxen Stockholm, jag har så länge jag kan minnas alltid haft ett stort intresse för hund och allt runt omkring. När jag var 9 år så gick jag min första agilitykurs med familjens lilla cavalier och köpte sedan vid 13 års ålder min första alldeles egna hund Troija, storpuddel och några år senare en papillon som fick heta Skrållan. De här två har troget följt mig genom livet och har bl.a. fått bo med mig både på Öland och Skåne, för att sedan flytta tillbaks till Stockholm och har nu följt med mig ända upp till Duved utanför Åre och här trivs vi och har kommit för att stanna. Med oss tog vi sambon Andreas. En ny familjemedlem i form av en malamute som heter Uma finns nu hos oss, vilket har lett mig till Malamuteklubben och allt det roliga som tillkommer när man skaffar sig malamute!

Jag arbetar som hundfysioterapeut, vilket innebär att jag jobbar både med friskvård och rehabilitering av hund med ex. led-, skelett- och muskelåkommor. Min förhoppning är att kunna bidra med så mycket positivt som möjligt till klubben och ser fram emot allt roligt under det kommande året!

Ny hundgård?
Satsa på kvalitet!
STABIL
Sikås, Myrtagsvägen 105 | 830 70 Hamnerdal
0644-64 32 10 | kontakt@stabil.se

För fakta
och priser:
www.stabil.se

Samojedhund

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

<http://samojed.sphk.se>

Rasklubbens PG 238354-5

Ordförande

Camilla Nyström, 073-651 18 18
Rosenlundsvägen 10, 746 93 Bålsta
millan.nystrom@hotmail.com

Vice ordförande

Michael Berglöf, 070-727 37 71
Färmsnäs 84, 785 43 Mockfjärd
qola@msn.com

Sekreterare

Emma Månsson, 073-421 97 11
Splintvägen 6, 83172 Östersund
emma.mansson@gmail.com

Kassör

Helen Werner, 070-412 06 83
Vretbostigen 6, 635 09 Eskilstuna
helene.wnr@gmail.com

Ledamöter

Lotta Johansson, 073-073 59 99
Såggatan 4, 311 74 Falkenberg
Lotta.D.Johansson@gmail.com

Lars Jämtsved, 073-626 92 84
Lundsvedja 138, 742 94 Östhammar
lars@jamtved.se

Linda Almqvist, 013-583 73
Gerstorp Tjärarp 1, 58599 Linköping
snotrollens@telia.com

Suppleant

Sara Jonsson, 073-054 75 01
Dylta bruk 276, 718 97 Dyltbruk
sara.jonsson90@live.se

Karin Olsson, 070-260 72 90
Fridhemsgränd 27, 854 60 Sundsvall
musherkarin@gmail.com

Två glada tikar ur Line Buans spann som njuter av solen efter målgång.

Hej på er

Då var det dags för ytterligare ett nummer av polarhunden och denna gången har ni som gillar våra vita polarhunder en hel del att läsa om från vår vintersamling. Så fort jag haft tid och möjlighet att arbeta igenom allt mitt bildmaterial, så kommer det mer bilder digitalt för er att kika på. Jag vill självfallet också tacka för förtroendet som ordförande ytterligare ett år.

Vi i styrelsen har i skrivande stund hunnit haft ett styrelsemöte efter hemkomsten från Furudal och har redan påbörjat efterarbetet från årets samling samt blickar mot nästa tillfälle om ca. ett år då vi ses igen, vilket vi ser fram emot. Denna ledare blir kort då vi har ett så pass långt reportage från vintersamlingen så jag nöjer mig här för denna gång. Glöm inte att följa vårt arbete inom rasklubben både via vår hemsida, facebooksidor och de protokoll som kommer ut efter styrelsemöten. Ta hand om er så hörs vi och ses vi framöver.

Med vänlig hälsning: Camilla Nyström, ordförande SPHK Samojed.

SAMOJEDERNAS VINTERSAMLING 2016

*Text: Camilla Nyström, Linda Almqvist, Monika Berglöf och Helen Werner.
Sammansatt av Camilla Nyström. Foto: Camilla Nyström.*

För 16 året i rad samlades uppåt ett par hundra samojeder och deras ägare i Furudal vid Ore fritidsby. Varje år arrangerar rasklubben årets största arrangemang för samojedhundar och deras ägare. Samojedernas vintersamling har vuxit under åren och blivit ett välkänt arrangemang som inte bara lockar svenska besökare. Många både riktigt långväga och mer kortväga utländska besökare kommer varje år. Många av våra nordiska länder brukar vara representerade, likväl som ett stort antal länder nerifrån Europa och vissa år har vi fått än mer långväga besökare från exempelvis Ryssland och USA. Arrangemanget sträcker sig från torsdag till onsdag och är fyllt med en mängd trevliga aktiviteter och tävlingar som passar rasen. Den stora rasspecialen i år hölls på fredagen under samojedernas vintervecka. Lördagen och söndagen ägnades åt Nordiskt Mästerskap i drag för samojeder samt också ett dragprov 60 under tisdagen och onsdagen. Under veckan fanns även ett par möjligheter för dragprov 10, lite skojtävlingar, gemensam middag med en föreläsning av Camilla Nyström och Monika Berglöf om "Till fjälls med samojed", årsmöte, medlems-/uppfödarmöte, mm. Så en fullspäckad vecka väntade som vanligt. Kompletta resultatlistor hittar ni på rasklubbens hemsida.

MIN FÖRSTA "TÄVLING"/MERITERING PÅ SLÄDE

(Vid tangentbordet Monika Berglöf)

Monika Berglöf på väg in i målgång vid DP60 tätt följd av Elisa Perkiö.

Hittills i vår familj så är det Micke som fått stå för "tävlandet". Jag har hållit mig till att träna hundarna och vara handler åt Micke. Men i år så går Micke i skolan vilket innebar att han inte kunde köra DP60. Det kändes ju lite synd att vi inte skulle kunna köra i år då vi har några yngre hundar i vårt spann. Så var det så att jag pratade med Linda vid något tillfälle om detta och då sa hon att du kan väl köra. Jag, nej men jag kör ju aldrig annat än hemma tänkte jag. Men ju mer jag tänkte på saken desto säkrare blev jag. Så blev det så att jag startade på DP60. Usch så nervös jag var dag 1. Allt man skulle komma ihåg det är jag ju van vid, att hålla ordning på alla saker men nu skulle jag förbereda allt åt mig själv. För att ha lite hjälp så kom min pappa och syster dit och hjälpte mig men alla förberedelser fick jag sköta själv då de inte är så vana och inte vet vad som behöver förberedas och vad som ska göras i ordning innan start. Tillslut stod vi på startlinjen och iväg kom vi. Första dagen gick jag ut med Daisy och Teo i led. Teo är inlånad från våra vänner Andreas och Mickis. Det gick bra men det märktes på Teo som är knappt två år att det var många löptikar i spåret. Jag startade ut som nummer sju av tretton spann. Efter ett tag blev vi ikappkörda av Elisa Perkiö och hennes spann. Vi låg ganska nära varandra en bra bit men efter saftkontrollen tappade jag henne bakom mig. Hundarna skötte sig fint vid omkörningarna. Hundarna jobbade riktigt bra och vi körde första dagen runt på 2 timmar och 51 minuter. Det enda stället där det krånglade rejält var att vi skulle runda halva sjön innan vi gick i mål och mina hundar sa direkt att du har fel matte vi ska rakaste vägen till mål så det tog ett tag innan de var på rätt spår och vi tog oss i mål. Trött, nöjd och på tok för varmt klädd :)

Dag2 så bestämde jag mig för att byta ledarhundar. Delvis för att Teo varit så störd av löptikar i spåret och delvis för att de skulle få vila huvudet. Så dag två fick Avanti och Temudjin gå ut i led. De skötte sig toppen men jag insåg att jag var för varmt klädd dag 2 också samt att jag inte skulle haft sockor på Temudjin då han ganska snart började snöbada. Så vid ett stopp så tog jag av baksockorna och hoppades att det skulle gå bättre för honom. Det hjälpte en del. Den här dagen blev vi först omkörda ganska snabbt av Eva Skullman som startade efter oss men ganska snart var vi ikapp både henne, Elisa och Lars. Så ganska lång sträcka var vi fyra spann som turades om att dra. Jag var riktigt imponerad av min ungdomar som skötte sig riktigt fint i led. Efter saft-kontrollen tappade vi Lars så nu var vi tre spann som låg på rad. Vi låg länge som första spann men på slutet blev Temudjin varm och slängde sig i snön så då fick jag lov att ta av framsockorna också. Nu började de bli lite trötta men jag hade två spann framför mig som vi hade haft med oss större delen av banan. Så när vi gick ut på sjön tänkte jag bra nu har de någon att följa. Trots det så sa mina hundar vaddå följa banan när målet är där. Vi behöver ju bara gena ut i lössnön sa de. Då var iaf jag trött och frustrerad och hade bara lust att ge upp men tänkte det kan jag ju inte med så liten bit kvar så jag satte fram Daisy som fick hjälpa mig att leda oss på rätt spår i mål. Den här dagen hade det gått tyngre ute på banan så vi körde in på 3 timmar och 8 minuter. Men jag måste säga att jag är mycket nöjd med både min och hundarnas prestation. Jag hade trots allt två hundar på strax under två år och en på strax över ett och ett halvt år. Sen hade jag ju iof två äldre hundar som gjort detta förr. Men sen var det ju första gången för mig med. Så jag är riktigt nöjd och kommer nog göra om detta till min mans förtret :) För då snor jag ju någon "tävling" för honom ;)

UTSTÄLLNING

(text: Helen Werner)

Far och dotter i BIR och BIM finalen.

På fredagen var det 79 st anmälda hundar (10 valpar, 28 hanar och 41 tikar) för domaren Robert Sellevik, Norge också en domarelev fanns på plats, Arild Berget. Först ut var valparna och bästa valp blev Cabaka's Take A Bow ägaren Anneli Jöns-

son och BIM-valp blev Jurak's Lucky Luke ägare Hans Milling Andersen och Lena Werner ifrån Danmark. Först ut bland de vuxna hundarna var hanarna (2 st) och vann gjorde Ylletrollets Yellow Submarin ägare Jeanette Jensen. Unghundsklassen med 4 deltagare vanns av Lejonbols Volkswagen Veum ägare Eva Ohlsson. I bruksklassen med 6 deltagare drog Svartisens Iwan av Tundra ägare Sofia Christensen det längsta strået, han fick också certet! Öppenklassen som var den största bland hanhundarna vanns av Zyklonens The Last Picasso ägare Matilda Haglund. Championklassen med 3 deltagare vanns av Swedsam's Fahrenheit ägare Cecilia Gunnvall. När det så var dags för bästa hanhundsklass var det 10 st hundar som fått CK!

Bästa hanhundsklass:

- 1 - Swedsam's Fahrenheit äg; Cecilia Gunnvall
- 2 - Zyklonens The Last Picasso äg; Matilda Haglund
- 3- Svartisens Iwan av Tundra äg; Sofia Christensen
- 4 - Bielkersmils Fantastic Frej of Nallo äg; Gustaf Hammarkrantz

Efter bästa hane var det dags för tikarna och först ut var 5 st juniortikar som vanns av Newsam's Coco Chanel ägare Carina Cansund. Vinnaren av unghundsklassen med 10 deltagare vanns av Plogens Keep Her Pleezed ägare Helene Larsson. Nästa klass bruksklassen med 8 deltagare blev Hrimandi Angilja av Fannhvit ägare Line Buan, Norge segrare. Öppenklassen med 7 deltagare vanns av Kvarnlyckans Duchesse De Montebello ägare Ann Engström. 4 tikar i championklassen och vann gjorde Aatelinas Ezca Little Pebbles ägare Christine Matslofva. Bland veterantikarna, 6 st vann Kvarnlyckans Alisia ägare Ann Engström.

Endast 7 tikar hade fått CK och tävlade således om vem som skulle bli bästa tik!

- 1 - Plogens Keep Her Pleezed äg; Helene Larsson
- 2 - Aatelinas Ezca Little Pebbles äg; Christine Matslofva
- 3 - Deejasome Helt Underbar äg; Anneli Jönsson
- 4 - Zyklonens Catch Your Dream äg; Monica Junefelt

I tävlan om BIR & BIM hade det blivit så att far och dotter tävlade! BIR - Swedsam's Fahrenheit och BIM- Plogens Keep Her Pleezed

NORDISKA MÄSTERSKAPEN I DRAG FÖR SAMOJED

(text: Linda Almquist)

Team Snötrollens, Fredrik Petri och Linda Almquist på väg in i mål.

Det närmade sig de nordiska mästerskapen i Furudal igen och snön hade kommit och gått lite men så på lördagen före allt skulle börja fick styrelsen äntligen veta att både den korta och den långa banan var nu i ordning för att kunna köras på. En mycket glad nyhet som snart skulle ändras igen tyvärr, för redan dagen efter ringde de från stugbyn om att regnet öste ner och banorna var totalförstörda. Nu gällde det att snabbt försöka finna en lösning på problemet och vi hade ju redan börjat en diskussion med grönländsklubben och deras banor i Hamra så denna diskussion tog snabbt fart och det blev bestämt att våra stora tävlingar både på korta och längre banan skulle hållas i Hamra.

Angående DP10 som skulle hållas onsdag och torsdag kommande vecka blev det svårare att finna något gällande både funktionärer och banor. Dessutom var det fortfarande plusgrader vilket gjorde sjöar mm lite blöta mm.

Av de anledningarna så fick onsdagens dp10 ställas in men på torsdagen var vädret lite mer fördelaktigt och det kunde genomföras DP10 i Lomsjöhed där Mats med kort varsel kunde hjälpa till med banor och även hjälpa till med lite annat. Stort tack för det. På torsdagen var det bra väder och väldigt hårda och lättkörda banor och detta resulterade i att det var 9 startande och alla utom ett ekipage körde in på godkänd tid.

Ytterligare DP10 skulle sedan köras torsdag- söndag under vecka 7 i Lomsjöhed så i och med att det första kördes så var ju banan färdig skyltad till nästkommande vecka vilket ju var bra. På torsdagen och fredagen kördes det DP10 och det var sammanlagt

12 startande hundar och alla med godkänt resultat, och återigen var det fantastiska banor och ett fantastiskt väder när körningarna genomfördes. På lördagen och söndagen var det ingen som hade anmält sig så där blev det inga genomförda prov. Vi gratulerar alla till sina fina prestationer för godkända prov och ännu mer till de championat som i och med detta prov blev klart på hundarna.

De övriga tävlingarna och även dp10 som gick på lördagen skulle genomföras i Hamra med hjälp av Kent, Lennart och Anders. Vi är så tacksamma för att ni ställde upp och hjälpte oss med detta.

På lördagen var det då dags för vårt årliga Nordiska Mästerskap och banan denna gång var 13 km lång och då vädret gav oss snö under helgen så var banorna med en bra botten men med en del lös snö ovan, men annars som vanligt fina och väldigt breda banor.

I 6 spans klassen var det i år endast 5 ekipage som startade och efter första dagen hade Norge tagit ledningen genom Line Buan och hade ett ganska rejält försprång före Linda Almquist som sedan endast hade 12 sekunder till godo och skulle således jagas av Diana Karlsson inför dag 2. Dag 2 skulle därmed avgöra årets pallplatser och Line utökade sin ledning och tog därmed ganska enkelt hem guldet. Men för de andra två pallplatserna var det desto mer spännande och Linda kom först över sjön mot mål, men Diana var inte alltför långt bakom och hade ju då startat 2 minuter senare så det var omöjligt för de tävlande att uppfatta vem som låg bäst till i tid. När de sedan hade passerat mållinjen så skulle det stå klart att de under dag 2 hade kört exakt lika fort, vilket innebar att lördagens sekunder skulle bli avgörande och därmed gick silver till Linda och bronset till Diana. De övriga placerade var då Eva samt Lars.

Till vänster Line Buan, till höger Dan Palmblad.

I 4spansklassen var det i år 9 startande och redan efter första dagen tog den flerfaldiga vinnaren Fredrik Petri ett rejält grepp om tävlingen som han under andra dagen ökade på. Det blev därmed en väldigt rejäl vinstmarginal på 16 minuter till andra platen. På andra platsen tog sig Dan Palmblad in med sitt spann, vilket var hans första medalj på NM men säkert inte den sista. Även här blev det stora siffror emellan silver och bronsplatsen och Dan hade över 7 minuter till bronsplatsen. Så någon spänning mellan pallplatserna var det tyvärr inte i år. På tredje platsen och som bästa dam tog sig Ann-Christine Laursen in med sitt spann som körde ett par minuter fortare dag 1 än vad 4:e placerade Micke Berglöf gjorde. Dag 2 var det dock bara en sekund som skilde dem åt, så det kanske kan bli en spännande match nästa år när vi ser att fler är på väg upp och vill vara med och slåss om pallplatserna. Det ser vi fram emot. Övriga placerade här var Elisa, Birger och Isabell samt var det två spann som av olika skäl fick bryta tävlingen.

Till vänster tät fight i målgången mellan Ann-Christine Laursen och Lars Jämstved. Till höger Diana Karlsson.

I pulkaklassen var det i år hela 6 ekipage vilket var väldigt roligt och efter första dagen tog Jan-Olof hand om ledningen före Sara Jonsson. Men andra dagen tappade tyvärr Sara sin ledning mot Karin som jagade bakifrån och det blev omvänt i resultatet efter två dagars körning. Guldet höll sig dock fast hos Janne och silver till Karin samt brons till Sara. De övriga placerade var Rickard, Sofia och Lovisa.

Jan-Olof Högström och Karin Olsson i målgång.

Vi hade endast en som startade i linklassen i år och som därmed gick i mål som vinnare och det var Lotta Karlsson.

Till vänster Sara Jonsson och till höger Lotta Karlsson i linklassen.

Under lördagens Dp10 var det tre startande varav endast en – Gustaf fick godkänd tid och en var några sekunder för sen för godkänt resultat och den tredje valde att avbryta för dagen. Under söndagen var det inga starter på DP10.

Gustaf och Frej i starten av DP10.

Efter en dags ledigt för hundarna var det nu dags igen för tävling och det är första gången som vårt DP60 arrangerades som en tävling. Det var ett stort startfält med 13 ekipage, vilket var extra skoj. Efter första dagen var det en ganska klar ledning till Fredrik Petri, men bakomvarande medaljer kom det att bli en viss sekundstrid om, vilket var väldigt spännande och roligt. Det var Dan Palmblad som gick ut som tvåa efter första dagen och som hade 22 sekunder till jagande Line Buan. När Dan gick i mål dag 2 var det fortfarande omöjligt att uppfatta om han skulle vinna silver eller inte. Men Line tappade lite på slutet och det blev till slut 1 minut emellan på två dagar och efter 60km körning. Skoj när det är lite tätt och lite spännande och grattis till silver Dan och till brons Line.

Tyvär fick ett spann avbryta körningen och ett spann lyckades tyvärr köra fel väg och blev därmed diskad. Men de övriga spannen som kom runt kom alla runt på

fina tider och med godkänt dragprov 60. De övriga placerade var Diana, Anki, Elisa, Eva, Monika, Lars, Isabell och Lovisa. Extra grattis till Monika som genomförde sin första tävling även om hundarna hade varit med och kört förut. Monika tappade ju minst en placering på strulet hon fick på vägen mot mål. Härligt att se hur du kämpade Monika och inte gav dig och hittade nya lösningar när hundarna ansåg att den närmaste vägen till mål inte alls var den Monika försökte övertyga dem att ta. Men alla skall veta att matte Monika vann duellen till slut.

Kan passa på att berätta för er som inte var där att man inte fick gå direkt mot mål när de kom ut på sjön utan ta en runda över sjön först och hundar som tävlade i Hamra för ett par veckor sedan visste ju väldigt väl att vägen till målet var en annan och mycket närmare väg då. För de som stod i mål kunde de väldigt väl se vilka ekipage som hade varit där och tävlat några veckor tidigare då deras hundar ville ta den vägen mot mål som gällde förra gången och inte en runda på sjön först. Kanske lite synd att det blev en så utslagsgivande runda, men det var ett sätt att få distansen att stämma som orsakade att det blev på detta sätt då vissa delar av banan behövde läggas om sedan deras förra tävling i Hamra och allt var ju med kort varsel.

Första dagen på DP60 var som tagen från ett vykort. Det var några minusgrader, klarblå himmel och solsken. Spåren var breda, mycket hårda och underbart fina- vilket underlättade körningarna enormt för de startande. Andra dagen bjöd inte på lika fint väder men spåren var ju givetvis lika fina även om solen lyste med sin frånvaro.

Fredrik Petri i starten av DP60.

Men den största prestationen av alla som gjordes under både helgen och under DP60 gjordes av Eva Skullman som trots en hel del hinder och bekymmer på vägen lyckades genomföra båda tävlingarna och dessutom med godkänd meritering. Med den bakgrunden och den sk uppladdningen hon haft så är det fantastiskt att se henne genomföra detta i spåren. Att sedan se andra människor ställa upp på det sättet som Ulla och Lasse gjorde för att hon skulle få njuta i spåren lite glädjer oss andra också. Underbart att se så snälla människor och trevligt att ses i Furudal.

Samt har vi ju några andra vi behöver säga tack till som ställt upp som funktionärer, domare och på annat sätt hjälpt oss att ro i land dessa tävlingar. Stort tack till er.

Ingen nämnd, ingen glömd men ni betyder allt för oss. Ett extra stort tack till er som ställde upp på kort varsel och bara hjälpte till samt ni som själva kom och fråga om ni skulle hjälpa till, ni skall veta att det är värt mycket.

Line Buan från Norge klappar om sina ledarhundar efter målgång DP60.

För framtida år ber vi återigen om att tänka på att arrangemanget inte kommer att ro runt sig självt och att styrelsen inte kan ta hand om allt utan er medlemmar som funktionärer så blir det inget arrangemang. Så snälla när ni planerar försök att tänka på arrangemanget också och planera in någon extra dag eller extra person som kan hjälpa till också.

Nytt för i år var ju att polarhundschampionatet och utställningschampionaten delades ut tillsammans med den nya prisutdelningen som var efter DP60. Detta möjliggör att de som tagit de sista meriterna för sitt polarchampionat under DP60 slipper vänta ett helt år för att få sina rosetter mm. Vi hoppas fler uppmärksammar detta till nästa år och klubben räknar ut vilka hundar det är som är berörda av att få ut utställnings/polarhundschampionat så ni behöver inte själva ha koll på detta.

Sedan vill vi också passa på att tacka alla för alla glada miner trots att det blev väldigt mycket resande för alla tävlande och funktionärer samt för domarna. Vi blev glada att bemötas med så mycket positivt trots det trista besked vi fick ge om en flytt och det resandet det innebar. Tack för det.

Nu blickar vi framåt mot nästa år och hoppas på en mycket mer snörik och stabil vinter än denna jojo vinter det varit i år. För jojo de var det nämligen då det var snö och mer snö som föll när de sista personerna med sina samojeder lämnade Furudal för denna gång. Men vi hoppas på bättre nästa år.

Vi vill redan nu uppmärksamma er alla att nästa års arrangemang är flyttat en vecka framåt i tiden och således drar igång torsdag vecka 7 istället. Varmt välkomna då.

Dan Palmblad i målgång av DP60.

GEMENSAM MIDDAG OCH FÖRELÄSNING

Precis som brukligt vigdes en av kvällarna åt social samvaro med gemensam middag. Ett stort antal personer samlades för att äta, umgås och lyssna på Camilla och Monikas berättelse om när de åkte till Kebnekaisefjällen med sina samojeder, många härliga fjällbilder och en hel del lärdomar presenterades.

ÖVRIGA AKTIVITETER

På torsdagen hölls ringträningen för de som ville träna lite inför fredagens utställning. Prova på draget och Inkallningstävlingen är också exempel på icke tävlingsinriktade aktiviteter under veckan. Och för de mindre erbjöds barn med hund, barn race och ungdomsklass i draget.

Inkallningstävlingen är en återkommande aktivitet och skojtävling som varje år lockar ett antal samojeder ner på sjön för att tävla om vem som springer snabbast till sin matte/husse på en viss sträcka. Detta är ett litet glädjemoment som bjuder på en hel del skratt och glada miner. Det är inte alltid som alla hundar vill springa direkt till sin ägare utan kanske tar en omväg och hittar på något bus på vägen. Vissa hanhundar kan vara förtjusta i att flörta med tikarna som står en bit bort och så vidare.

PRISUTDELNING

Efter tävlingarna på lördagen och söndagen var det dags för den årliga prisutdelningen som i år också innehöll utdelningen av priser för årets hundar. Vi gratulerar vinnarna för årets samojed – Snötrollens Yuki Enyi, årets draghund – Snötrollens Nimble Soraya, årets utställningshundar - Kvarnlyckans Castanea och Bivvilis Heart's on Fire samt årets veteran – Kvarnlyckans Alisia.

Från vänster till höger: Diana Karlsson, Linda Almquist, Line Buan, Ann-Christine Laursen, Dan Palmblad och Fredrik Petri.

Från vänster till höger: Jan-Olof Högström, Karin Olsson och Sara Jonsson.

Onsdagen efter DP60 avslutades även den med en prisutdelning efter 2x30 km samt utdelning av nya SEUCH och S(POLAR)CH.

Till vänster prisutdelning efter DP60, Fredrik Petri, Dan Palmblad och Line Buan. Till höger utdelning av rosetter till nyblivna polarhundschampion, den mest hedervärda titeln som våra älskade samojeder kan tilldelas.

ETT STORT TACK TILL ALLA INBLANDADE

Vi vill sist men inte minst tacka alla er som på något sätt varit inblandade i arrangemangets genomförande. Oavsett hur mycket eller lite ni varit delaktiga i förberedelser eller som funktionärer å ansvariga på plats så är ni guld värda, utan er alla inget arrangemang. Och ett stort tack till alla er som kom och deltog med era hundar i olika tävlingar och bidrog till en trevlig gemenskap och en härlig vecka. Och det största tacket går nog till våra vita tasevänner som är orsaken till att vi alla besöker vintersamlingen år efter år.

Till vänster: Två glada tikar ur Line Buans spann som njuter av solen efter målgång.
Till höger: En glad å nöjd tjej ur Lars Jämtsveds team efter målgång vid DP60.

Siberian husky

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.sphk.se/siberian-husky
Bankgiro nr: 751-6289

Ordförande Ylwa Malmberg,
Östra Syningevägen 106,
761 91 Norrtälje, 076-221 11 11
kennelsnowstreams@gmail.com

Vice ordförande Helle Sörenson,
Ytterån 164, 835 95 Nälden
076-105 89 71
polarpilen@gmail.com

Sekreterare Agneta Nilsson Hörnlund,
Torsö Sanbäckan 1, 542 91 Torsö
070-548 93 09
vanervind@gmail.com

Kassör Jenny Larsson,
Björnsätters-Kvarntrorp 3, 542 95 Mariestad
070-205 65 29
Jenny1ar1@hotmail.com

Ledamot Lotta Antoniussen,
Box 61, 780 67 Sälen
070-647 59 49
lottanaprapat@gmail.com

Suppleant Charlie Lundgren,
Spångavägen 64, 168 75 Bromma
charlie.lundgren1@gmail.com

Suppleant Linda Nordlund,
Duvedslsgatan 32, 591 60 Motala
0730-82 95 24
linda.nordlund@icloud.com

Revisorer
Freddie Åkerlind
0565-60446, 070-5420720

Catrine Paulsson
Nygårdsvägen 114-0, Ekeliden,
Trelleborg, 040-4575 34, 0410-33 49 81,
070-8349684

Börje Jansson 070-2958972
Nisse Uppström 070-2482005

Kymcanis Taktuq. [Foto: Annika Andersson]

Nya styrelsen för siberian husky nu på plats och har konstituerat sig. Mera information om nya styrelsen kommer i nästa nummer av Polarhunden.

Ordf: Ylwa Malmberg
Vice ordf.: Helle Sörenson
Sekreterare: Agneta Nilsson-Hörnlund
Kassör: Jenny Larsson
Ledamot: Lotta Antoniussen
Suppleant: Charlie Lundgren
Suppleant: Linda Nordlund

*Mvh
Styrelsen*

Midsommarkväll på Tandsjövålen med Grönlandshundar.
[Foto: Björn Andersson]

Tiden går fort när man har roligt och dessa vintermånader går fort! Min tanke inför detta nummer av Polarhunden var att bidra med material till tidningen och nu är jag både för sen i starten (manusstoppet) och kameran med bilder ligger kvar i stugan, så blir det ibland.

När vi nu avrundar säsongen och antagligen rycker underullen från våra fyrbenta kompanjoner och sanerar hundgårdar från diverse suspekta ting så är vi antagligen många som tänker tanken.... Tänk, så härligt det blir då första frosten kommer. Men, nu har vi en sommar framför oss till att börja med och förhoppningsvis så ses vi på någon utställning eller annan lämplig hundaktivitet. Vi har sagt det tidigare, kika på hemsidor och face book så hittar ni säkert lämpliga aktiviteter under sommaren med rasklubbar och distrikt även om vi vet att vi alla lämnar fler luckor i kalendern när snön försvunnit på många håll.

Njut av våren och hör av er till våra styrelser om ni har funderingar eller önskemål om hundaktiviteter o dyl.

*Hälsningar
Helén.*

SPHK - SVENSKA

POLARHUNDKLUBBEN

www.gronlandshund.sphk.se

Ordförande
Helen Söderström, 0921-651 31,
076-14 65 131
Hedsvedjevägen 30, 961 44 Boden
hedsvedjan@hotmail.com

Sekreterare
Sofia Brännström

Kassör
Reiné Taekema, 0174-261 04, 070-88 77 005
Upplands-Väsby 22, 740 10 Almunge
mejtaekema@telia.com

Ledamot
Lena Tano, 070-337 04 38
teamasasaq@hotmail.com
Helène Ouchterlony,
frankochhelene@telia.com

Suppleant
Lena Tano, 070-337 04 38
teamasasaq@hotmail.com

Suppleant
Eva Johansson, 070-272 55 53
Evajohansson74@hotmail.com

Daniel Andersson

Avelsrådet
Maria Lütken, marialutken@yahoo.se
Helène Ouchterlony,
frankochhelene@telia.com

Valpförmedlare & ev ompl.
Maria Lütken, 070-251 42 01
marialutken@yahoo.se

Repr. SPHK valberedning. (2016)
Nicole Schwarz, zeckenzwecke@aol.com

Meriteringssekreterare
Lena Tano, teamasasaq@hotmail.com

Valberedning
Kenth Hjelm, mikka@telia.com
Jan-Olof Högström, jo@framak.se

TEAM WOLF TRIBES

Ultimate Racing
SIBERIANS
0702484981
<http://home.swipnet.se/~w-38770>

KENNEL FENRISULVEN
Racing Siberian Huskies

Lotta & Peter Antoniuson
Box 61, 780 67 Sälen
0280-20546, 070-647 59 49
www.fenrisulv.se
info@fenrisulv.se

Nästa sida: 10v gamla Eagle på sin första slädtur! [Foto: Malin Sundin]

**TEAM
SNOWQUEST**
Alaskan Malamute
Uppfödning av arbetande alaskan malamutes
www.sulviken.se/team-snowquest

Fenrisulven Gnå (Nessa) som ligger på sin favorit bänk och solar sig.
[Foto: Niklas Olsson]

Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen. Till:

POLARHUNDEN

Maria Gustafsson
Ekorrsele 35
922 91 Vindeln

Vill du ha en bra tur? Välj rätt tält!

KERON

Mycket starkt, rymligt och mångsidigt fyrasäsongerstält i vår **BLACK LABEL**-serie. Perfekt för vilket äventyr som helst – året runt. Finns som 3- och 4-personerstält.

Fjellkullorna Ida och Mimmi

Läs mer och beställ en gratis katalog på
HILLEBERG.COM eller ring 063 57 15 50

Följ oss på facebook.com/HillebergTheTentmaker

HILLEBERG
THE TENTMAKER